"Ἑνωσιν Ζωναρατῶν Πελοποννήσου-
Ἠπείρου, Νήσων

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ι. ΚΑΣΤΑΝΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΑΛΛΑΚΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 23

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1957
ΣΠΑΡΤΗ: ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΜΑΛΙΑΣ 31
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 80
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΔΡΑΧ. 40
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 10
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ-Ι. ΝΑΩΝ-ΤΡΑΠΕΖΩΝ
Κ. Α. Π. ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΔΡΑΧ. 150
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1,50

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΦΩΝΗ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΛΥΕΙ ΤΗΝ ΣΙΩΠΗΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΝ

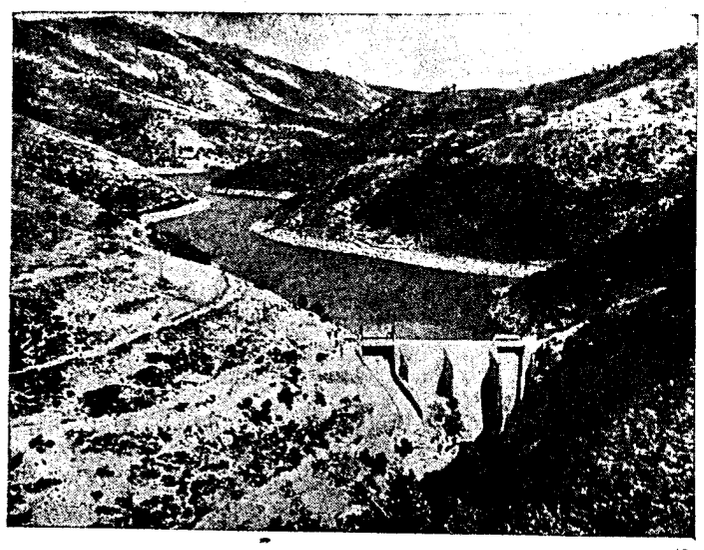

Τό Φράγμα τοῦ Λάδωνος, τὸ ὁποῖον παρέχει ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν εἰς ὁλόκληρον τὴν Πελοπόννησον, πλὴν τῆς Λακωνίας!

ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ» ΛΕΓΕΙ ΩΜΗΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΕΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ ΚΑΙ ΔΑΒΑΚΗΝ

*

Ἔπειτα ἀπὸ συνεχεῖς ἀγῶνας ἓξ μηνῶν τῆς Ἐφημερίδος αὐτῆς διὰ τὸν Ἐξηλεκτρισμὸν τῆς Λακωνίας, ἔπειτα ἀπὸ σθεναρὰν ἀρθρογραφίαν, συγκεκριμένας πληροφορίας καὶ ἀποκαλυπτικὰ κείμενα. ἔρχεται ἐπὶ τέλους σήμερον μία φωνή, ἐξ ἐπισήμων χειλέων, νὰ λύση τὴν «μυστηριώδη» σιωπήν, μὲ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι τοῦ τόπου προσεπάθησαν νὰ καλύψουν τὸ μέγα τοῦτο μεταπολεμικὸν ζήτημα τῆς Λακωνίας. Εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ ἀγών μας ἐπίκρανε ὡρισμένους παράγοντας—καὶ πρώτους τοὺς βουλευτὰς τοῦ νομοῦ—εἶναι γεγονός, ἀκόμη, ὅτι ἐξησθένησε καὶ ἐκλόνισε τὴν πίστιν τοῦ Λακωνικοῦ Λαοῦ ἐπὶ τὴν δραστηριότητα τῶν κοινοβουλευτικῶν του ἐκπροσώπων καὶ—πιὸ πέρα—ἐπὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Διότι, τὰ στοιχεῖα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα ἐστηρίχθη ὁ ἀγών μας, ὑπῆρξαν ἀποκαλυπτικὰ καὶ ἀδιάσειστα· καὶ ἀφύπνισαν τὸ εὐρὺ κοινὸν τοῦ τόπου μας ἀπὸ τὸν λήθαργον τῶν ψευδῶν ὑποσχέσεων. Καὶ ἔδειξαν εἰς αὐτὸ πόσον παραμελεῖται καὶ ἐμπαίζεται εἰς τὴν ἱερωτέραν αὐτοῦ ὑπόθεσιν. Ἀπεδείχθη δέ, διὰ τῶν στοιχείων αὐτῶν, περιτράνως, ὅτι οὔτε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως οὔτε ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐνδιεφέρθησαν ποτὲ διὰ τὸν Ἐξηλεκτρισμὸν τῆς Λακωνίας. Ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ ἔδιδαν, καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος, ὑποσχέσεις, χωρὶς ποτὲ νὰ γνωρίζουν, καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος τὴν πραγματικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ΔΕΗ, τὰς διαθέσεις της δηλαδὴ ὡς πρὸς τὴν Λακωνίαν. Δὲν τὸ ὑποστηρίζομεν ἡμεῖς, μόνον, αὐτό. Τὸ ἐπιβεβαιοῖ σήμερον καὶ ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ἐφημερίδα μας τοῦ ὑπουρ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΡΓΟΥ κ. ΤΣΑΤΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ,,

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος τῆς Λακωνίας», Σπάρτην

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 19]5]57 ἰσχυρίζεσθε ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις περὶ ἠλεκτροδοτήσεως τῆς Λακωνίας ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας. Σᾶς πληροφορῶ ὅτι προέβην εἰς σχετικὸν διάβημα παρὰ τῇ ΔΕΗ, ἡ ὁποία μοὶ ἀνέφερεν ὅτι πρόκειται περὶ δυσκολωτάτου καὶ πολυδαπάνου ἔργου καὶ ὅτι αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι ἐπεβραδύνθησαν λόγῳ ἐδαφικῶν δυσχερειῶν. Περατοῦται ἤδη ἡ σύνταξις κτηματολογίου, θὰ καταβληθοῦν δὲ ὅλαι αἱ δυναταὶ προσπάθειαι διὰ τὴν ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1957

Ὁ Ὑπουργὸς

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΜΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΘΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

*

Ὅτε, πρὸ μηνὸς περίπου, ἀπηυθύναμεν εἰς τὸν Δήμαρχον Σπαρτιατῶν κ. Β. Ζερβέαν ἓν « ἐρώτημα » ἀναφορικῶς μὲ ἀμοιβὰς δικηγόρων τῆς Σπάρτης δι' ὑποθέσεις τοῦ Δήμου καὶ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον αὐτοῦ (παρ' ὅλον ὅτι, ὡς ἐτονίσαμεν, ὁ Δῆμος διαθέτει ἔμμισθον καὶ παρὰ τοῦ Κράτους διωρισμένον νομικὸν σύμβουλον) ὁ κ. Ζερβέας ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις. Αὐτό, δεικνύει τὸν σεβασμὸν ποὺ τρέφει πρὸς τὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ τὸν δημοκρατικὸν τρόπον τῆς διοικήσεώς του. Πλανᾶται ὅμως ὁ κ. Δήμαρχος, ἂν νομίζῃ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἀντιπαρέρχεται καταγγελίας τοῦ Τύπου. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἰδικῶς, τὰ στοιχεῖα εἶναι συντριπτικά, ὥστε νὰ μὴ δύναται ὁ κ. Ζερβέας νὰ περιφρονήση τὴν ἀξίωσιν τοῦ Κοινοῦ, ὅπως δοθοῦν εἰς αὐτὸ ἐξηγήσεις. Θὰ ἔπρεπε, ἄλλωστε, νὰ ἔχη ἀντιληφθῆ, ὅτι τίποτε δὲν γράφει ἡ Ἐφημερὶς αὐτή, ἐὰν δὲν κατέχη συγκεκριμένα στοιχεῖα. Καὶ θὰ ἔπρεπε, συνεπῶς, ν' ἀναμένη ὅτι θὰ ἐδίδαμεν ἡμεῖς τὴν συνέχειαν, ἐὰν ὁ ἴδιος ἐσιώπα. Τὴν δίδομεν λοιπὸν σήμερον, ἀπευθυνόμενοι

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα)

«Ξένους ξένιζε...»

ΛΑΜΠΡΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ἐνθουσιώδης ἐπιστολὴ

Δημοσιεύομεν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, διότι καὶ ὁ «Ταχυδρόμος» θεωρεῖ χρέος του νὰ τιμήση τοὺς κατοίκους ἑνὸς προαστίου τῆς πόλεως, διὰ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν τουριστικὴν πρόοδον τοῦ τόπου μας.

Κύριε Διευθυντά,

Πολλὲς φορὲς νοιώθει κανεὶς ἀνίκανη τὴ σκέψη καὶ ἀνεπαρκὲς τὸ λεξιλόγιον τῆς γλώσσας του, γιὰ νὰ ἐκφράση μεγάλα συναισθήματα ἐνθουσιασμοῦ, εὐχαριστίας, θαυμασμοῦ. Τοῦτο συμβαίνει καὶ στὰ μέλη τοῦ ΙΩΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ—ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ, ποὺ γιὰ δεύτερη φορὰ ἦρθαν προσκυνηταὶ τοῦ μεγαλείου τῶν Παλαιολόγων, ποὺ ἀγκαλιά-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΤΗ ΛΑΚΩΝΙΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΠΩΣ ΕΙΔΕ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΥΣΤΡΑΝ ΕΝΑΣ ΙΤΑΛΟΣ ΠΡΟ 500 ΕΤΩΝ!

Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΝΤΕ ΠΙΤΣΙΚΟΛΙ — ΑΓΚΩΝΙΤΗΣ

*

Ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὀνομάτων, καὶ μόνον τῶν ὀνομάτων, τῶν ξένων ἐκείνων, ποὺ ἔχουν ἐπισκεφθῆ τὴ Λακωνία κι' ἔχουν γράψει γι' αὐτὴ σὲ περιοδικὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ σὲ ἰδιαίτερους τόμους, θ' ἀπαιτοῦσε ὁλόκληρο βιβλίο—χωρὶς ὑπερβολή. Καθηγηταὶ πανεπιστημίων καὶ ἀκαδημαϊκοί, ἱστορικοὶ τῆς Τεχνης, βυζαντινολόγοι, καὶ διάφοροι ἄλλοι διανοούμενοι καὶ σοφοὶ ἐπιστήμονες, ἐπέρασαν κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὸν τόπο μας, ἔκαμαν τὸ προσκύνημά τους στ' ἀνεκτίμητα ἀρχαῖα καὶ βυζαντινά μας κειμήλια, κι' ἄφισαν ἔπειτα τὸ θαυμασμό τους σὲ ὑπέροχα ἱστορικὰ καὶ λογοτεχνικὰ ἔργα, ποὺ θὰ μείνουν ἀθάνατα.

Πάντα θὰ διαβάζωνται καὶ πάντα θὰ συγκινοῦν οἱ σελίδες τοῦ Σατωμπριάν, πάντα θὰ μιλοῦν στὴν ψυχή μας οἱ ὡραῖες ἐντυπώσεις τοῦ Λαμαρτίνου ἢ τὸ «Ταξίδι τῆς Σπάρτης» τοῦ Maurice Barrés μὲ τὶς ἄφθαστες ποιητικές του νότες. Μὰ καὶ τοῦ Γκαῖτε ἡ «Ἑλένη», στὸν δεύτερο Φάουστ, πολλὰ ἔχει νὰ πῆ γιὰ τὸ κλασσικὸ μεγαλεῖο τοῦ τόπου, ἂν καὶ δὲν τὸν εἶδε ἀπὸ κοντὰ ὁ μεγάλος σοφὸς τῆς Βαϊμάρης.

Ξέχωρα ἀκόμη ἀπὸ τὶς καθαρῶς ἱστορικὲς σελίδες τοῦ Πουκεβὶλ καὶ τὶς βυζαντινὲς μελέτες τοῦ Γάλλου G. Millet, καθὼς καὶ τὶς ἐργασίες τοῦ ἰδίου στὰ μνημεῖα τοῦ Μυστρᾶ, ἢ τὴν ἱστορία τῆς Φραγκοκρατίας τοῦ Μύλλερ, θὰ μποροῦσε ν' ἀναφέρη κανεὶς ἕνα πλῆθος περιηγητῶν, ποὺ ἔγραψαν γιὰ τὶς φυσικὲς ὀμορφιὲς καὶ τὰ ἱστορικὰ τοπία τῆς Λακωνίας καὶ πρόβαλαν τὴ δωρικὴ ἰδέα σὰν ὕψιστο μέτρο ζωῆς. Ἀπὸ τὰ προεπαναστατικὰ χρόνια μέχρι τὴν ἐξοχή μας, ἔχει συντεθῆ ἕνα τεράστιο συγγραφικὸ ἔργο γύρω ἀπὸ τὴ Λακωνία καὶ τὰ ἱστορικά της προβλήματα, ἕνα ἔργο ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ πλούσιες βιβλιογραφίες.

Ο ΙΤΑΛΟΣ Κυριακὸς ντὲ Πιτσικόλι ὑπῆρξε—μποροῦμε νὰ ποῦμε—ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τῶν τουριστικῶν ταξιδιῶν στὴ χώρα μας. Κατήγετο ἀπὸ τὸν Ἀγκῶνα τῆς Ἰταλίας,

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Ο «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄρθρα καὶ τὰς εἰδήσεις, καθιέρωσε εἰς τὰς στήλας του καὶ τὸ εἶδος τῆς «καμπάνιας», καθὼς καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων σὲ συνέχειες, κατὰ τὸ σύστημα τῶν μεγάλων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων Ἐφημερίδων. Διὰ πρώτην δὲ φορὰν Λακωνικὴ Ἐφημερὶς πραγματοποιεῖ τὴν καινοτομίαν αὐτήν.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΟΥΝ...

ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ,,

Ἕνα γράμμα τοῦ κ. Μαγγανάρη

Ὁ κ. Ἀπ. Ν. Μαγγανάρης, τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ἐφημερίδα μας, εἶναι—καθὼς ὅλοι γνωρίζουν—ἕνας ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων νεοελλήνων λογοτεχνῶν καὶ δημοσιογράφων, ποὺ ἔχουν θέσει τὴν προσωπικήν των σφραγῖδα εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἡμερησίου καὶ τοῦ περιοδικοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας. Ἵσταται ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας, ὡς διευθυντὴς ἢ ἀρχισυντάκτης διαφόρων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, εἰς αὐτὸν δ' ὀφείλεται ἡ ὀργάνωσις πολλῶν περιοδικῶν, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ παρελθὸν ἐμεσουράνησαν, ὅπως τὸ «Μπουκέτο», ἡ «Ἑβδομάς», τὸ «Φαντάζιο», καθὼς καὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα μεσουρανοῦν σήμερον, ὅπως ὁ «Θησαυρός», ὁ «Ταχυδρόμος», καὶ ἄλλαι. Συγγραφεύς, ἐπίσης, πολλῶν λογοτεχνικῶν καὶ θεατρικῶν ἔργων, ἔχει καταλάβει ἐξέχουσαν θέσιν καὶ εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Λογοτεχνίαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ὑπηρετεῖ μὲ πάθος. Αἱ κρίσεις του, ὡς ἐκ τούτου, διὰ τὸν «Ταχυδρόμον τῆς Λακωνίας» (ἀναφερόμεναι εἰς προσωπικὴν πρὸς τὸν Διευθυντήν του ἐπιστολὴν) προσδίδουν ἰδιαιτέραν ἀξίαν εἰς τὴν προσπάθειαν ποὺ καταβάλλει ἡ Ἐφημερὶς αὐτὴ διὰ νὰ εὐθυγραμμίζεται πάντοτε, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένων καὶ ἐμφανίσεως, μὲ τὰ καλλίτερα εἰς τὸ εἶδος της δημοσιογραφικὰ ὄργανα, καὶ τιμοῦν, προσέτι, ὅλους τοὺς συνεργάτας της, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται φιλοτίμως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας αὐτῆς.

«Τὴν Ἐφημερίδα σας—γράφει, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΖΩΗΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΗΡΟΣ, ΚΑΥΧΑΤΑΙ ΟΤΙ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟ ΓΗΡΑΣ!

ΕΝΑΣ ΜΑΘΟΥΣΑΛΑΣ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΤΟΝ 'ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ,

ΖΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΑΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΟΥ ΤΑ·Υ·ΓΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΔΕΙΝΟΣ ΚΑΠΝΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΚΥΝΗΓΟΣ

«Μεράκι μου ἦταν πάντοτε τὸ κυνῆγι. Αὐτὸ τὸ ντουφέκι εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφος τῆς ζωῆς μου...»

Φέρει εἰς τοὺς ὤμους του φορτίον... 110 ἐτῶν!

*

Ἡ Ἐπιστήμη ἀγωνίζεται νὰ κατακτήση τὸ μυστικὸν τῆς μακροζωΐας. Μέσα στὰ ἐργαστήρια ὅλου τοῦ κόσμου βιολόγοι καὶ ἄλλοι σοφοὶ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν παράτασι τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ νὰ χαρίσουν στὴν ἀνθρωπότητα τὴν πραγματοποίησι τοῦ πιὸ μαγικοῦ ὀνείρου της... Αἱ πρόοδοι τῆς Χημείας καὶ τῶν διαφόρων ἀνακαλύψεων, εἶναι γεγονὸς ὅτι ηὔξησαν τὸν μέσον ὅρον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου κατὰ μερικὰ «χρονάκια». Τὰ δάκτυλα ὅμως καὶ τῶν δύο χειρῶν μας εἶναι περισσότερα ἀπ' αὐτά. Καὶ τὸ ὄνειρον παραμένει ἀκόμη ὄνειρον...

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΟΒΙΟΙ...

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ αἱ ἐξαιρέσεις. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, γιὰ τοὺς ὁποίους τὸ ὄνειρον αὐτὸ ἐπραγματοποιήθη, ἄνθρωποι ποὺ τὸ ἔζησαν στὴν πραγματικότητα, χωρὶς μάλιστα καμμιὰ ἔξωθεν συνδρομή, ἀλλὰ μόνοι τους, χωρὶς κι' αὐτοὶ νὰ καταλάβουν καλὰ-καλὰ πῶς ἔφθασαν καὶ πῶς πέρασαν τὰ ἑκατὸ ἢ καὶ περισσότερα χρόνια. Ἐνίκησαν τὸ γῆρας, τὸ ὁποῖον τοὺς κατέλαβε ὄχι στὰ 60, στὰ 70 ἢ στὰ 80, ἀλλὰ στὰ 100, στὰ 110, στὰ 120 καὶ παραπάνω ἀκόμη. Ἕνας τέτοιος νικητὴς τοῦ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΑΣΦΑΛΩΣ ΘΑ ΘΕΛΗΣΗ ΝΑ ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ

Ὁ ἐξαίρετος ὁμογενὴς κ. Π. Γιαννόπουλος ἔχει δείξει, μὲ τὴν ὅλην του στάσιν, ὅτι ἀγαπᾶ καὶ ποθεῖ τὸν τόπον αὐτόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη. Εἶναι λίαν τιμητικὸν δι' αὐτὸν τὸ ὅτι δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρόοδον τῆς περιοχῆς καὶ τιμητικόν, ἐπίσης, τὸ ὅτι ἔχει ἐκδηλώσει διαθέσεις ὅπως συμβάλη εἰς κοινωφελῆ ἔργα. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψη, ὡς ἐκ τούτου, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, μὲ τὴν κατανόησιν ποὺ τὸν διακρίνει, νὰ τοῦ κάμωμεν μίαν ἔκκλησιν. Ὄχι ἡμεῖς, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας: Θὰ ἠδύνατο, πιστεύομεν, ὁ κ. Γιαννόπουλος νὰ παραχωρήση ἐλάχιστον μέρος τοῦ «μεγάρου Ματάλα» πρὸς στέγασιν ἐκεῖ τοῦ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου. Δὲν ἀποκλείομεν δὲ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. Γιαννόπουλος θὰ τὸ ἔχη, ἴσως, σκεφθῆ καὶ ὁ ἴδιος αὐτό. Μὲ μίαν τοιαύτην πρᾶξιν του, θὰ συνδέση ἐσαεὶ τὸ ὄνομά του μὲ τὴν πόλιν αὐτήν, μὲ τὴν ἱστορικὴν Σπάρτην, ἡ ὁποία ἐξαιρετικὰ τὸν ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἐκτιμᾶ. Καὶ θὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς γενεὰς τοῦ μέλλοντος τὸ ὄνομα «Π. Γιαννόπουλος» ὡς ὕψιστον καὶ λαμπρὸν παράδειγμα εὐεργεσίας καὶ φιλοπατρίας.

"ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΑΚΟΜΗ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΩ ΠΑΙΔΙΑ ΚΙ' ΕΓΓΟΝΙΑ ΑΝ ΕΙΧΑ ΕΔΩ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ!,,

λέει ὁ κ. Παπαγεωργακόπουλος στὸν ἀνταποκριτή μας κ. Γεωργακάκη, ποὺ δείχνει ἡ φωτογραφία.

Βλέποντας καὶ θαυμάζοντας, κατὰ τὴν ὥρα τῆς συνομιλίας μας, τὴν πνευματικὴ διαύγεια καὶ τὴ σωματικὴ εὐλυγισία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, δὲν ἐδίστασα νὰ τὸν ἐρωτήσω καὶ γιὰ μερικὰ «ἀπόρρητα» τῆς ἀνθρωπίνης ζωτικότητος. Ἡ ἀπάντησίς του ἦταν καταπληκτική, καὶ θὰ καταπλήξη, ἀσφαλῶς, καὶ σᾶς:

—Ἐὰν εἶχα τὴ γυναῖκα μου, θὰ μποροῦσα καὶ τώρα νὰ κάμω ἄλλα τόσα παιδιά. Καὶ θὰ τὸ ἤθελα πολὺ αὐτό. Ἀπὸ κάτι «νέους» αἰσθάνοκαι τὸν ἑαυτό μου ἱκανώτερο!...

ΛΑΚΩΝΙΚΟΙ Ἀντίλαλοι

ΑΚΡΙΤΟΜΥΘΙΕΣ

ΕΙΣ ἐνυπόγραφον ἄρθρον του «διὰ τοὺς ἁρμοδίους», δημοσιευόμενον εἰς τοπικὴν ἐφημερίδα, πτυχιοῦχος **ἀνωτάτης** σχολῆς, διαμαρτύρεται διότι πολλὰ προβλήματα παραμένουν... **«ἀνεκτέλεστα»**. Κατόπιν, ὅμως, τῶν **ἐνεργειῶν** του, ὁ Νομάρχης ἔστειλε ἔγγραφον εἰς τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τοῦ χωριοῦ του... «ἵνα **ἱεραρχικῶς** συσκεφθῇ» ἀλλὰ παρὰ τὰς συστάσεις τοῦ Νομάρχου «καὶ καθ' ὅτι **ὑπομιμνήσκει»** εἰς τὸ ἔγγραφον, «ἡ διάνοιξις μιᾶς τοιαύτης ὁδοῦ θὰ **διανοιχθῇ** ἐπὶ ὁμαλοῦ ἐδάφους»!!! Διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς—ἐκτὸς ἄλλων—«ἀναπτύσσεται ἡ **ἀνάπτυξις** παραθεριστικῶν κέντρων» καὶ «θὰ μεταφέρωνται εὐθυναὶ ἐπεξεργασμέναι ὕλαι» !!! καὶ... συγχαρητήρια εἰς αὐτοὺς ποὺ τοῦ ἔδωσαν ἀπολυτήριον καὶ πτυχίον...

::

Ο κ. ΓΕΝΙΚΟΣ ἐπιθεωρητὴς τῆς ΙΓ' ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας, ἀπέστειλε συγχαρητήριον ἔγγραφον εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς Σπάρτης διὰ τὴν ἀρτίαν συμμετοχήν των εἰς τοὺς προσφάτως τελεσθέντας σχολικοὺς ἀγῶνας. Εἰς τοὺς ὁποίους, κατὰ τὸν ἀμίμητον χαρακτηρισμὸν τοῦ συμπαθοῦς «Ξενύχτη» ἤλθαμε «κοῦζοι καὶ καταϊδρωμένοι»! Ἀλλά, πῶς θὰ ἤμοιβεν ἠθικῶς τὰ Γυμνάσιά μας ὁ κ. Γενικὸς ἐὰν ἐπρώτευον, ὅπως εἰς τὰ πρόσφατα καλὰ χρόνια;

::

ΟΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΣ δημοδιδάσκαλοι, ἐκήρυξαν ἀπεργίαν—ἡ ὁποία ὡ γνωστὸν ἀπέτυχε—διαμαρτυρόμενοι — ἐκτὸς ἄλλων — διότι «τὰ δίκαια αἰτήματά των δὲν εὑρίσκουν κατανόησιν παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις»! Ἂς αἰτιῶνται ἑαυτοὺς οἱ δημοδιδάσκαλοι. Τί εἴδους κατανόησιν περιμένουν ἀπὸ τὰ «στουρνάρια» ποὺ... παρήγαγον καὶ παράγουν ἀφειδῶς;

::

Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ συμπολίτης κ. Κ. Νικητάκης ἐρωτᾶ, δι' ἐπιστολῆς του, πόθεν ἠρύσθημεν τὴν εἴδησιν περὶ εἰσαγωγῆς 37 χιλιάδων τόννων σπορελαίου ἐξ Ἀμερικῆς. Ἁπλούστατα, ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, ὅπου δύναται ν' ἀπευθυνθῇ διὰ νὰ... ματαιώσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ποσότητος αὐτῆς. Ἂς εἶναι ὅμως βέβαιος, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ὄχι μοναχὰ 37, ἀλλὰ... 137 χιλιάδες τόννους θὰ μας στείλουν! Ὅσο γιὰ τὸ παράπονό του, διατὶ νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν εἴδησιν αὐτήν, ἀπαντῶμεν: Δὲν φταίει τὸ θερμόμετρο ὅταν κανεὶς εἶναι ἄρρωστος καὶ δείχνει τὸν ὑψηλόν του πυρετόν. Δὲν φταίει, συνεπῶς, ὁ «Ταχυδρόμος» ἀναγγέλων τὸ γεγονός. Καὶ ἂν δὲν τὸ ἀνέγραφε, οἱ 37, ἢ μᾶλλον οἱ...137 τόννοι θὰ ἔλθουν, ὁπωσδήποτε, δυστυχῶς! Καὶ τὸ ἀνήγγειλε ὁ «Ταχυδρόμος»—ἔστω ἀσχολίαστον—διὰ νὰ ἴδοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παραγωγοὶ—καὶ ὁ φίλος κ. Νικητάκης—τὰ χάλια τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἐπὶ τοῦ ἐλαίου. Καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν σθεναρώτερα.

Ο ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Γεώργιος Καφετζῆς καὶ ἡ δεσποινὶς Εὐδοκία Ζάχαρη, ἀμφότεροι ἐξ Ἀγόριανης, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Γάμοι

—Ὁ κ. Γεώργιος Α. Βαχαβιῶλος, ἐκ Μυστρᾶ καὶ ἡ δεσποινὶς Χρυσοῦλα Ι. Ἀποστολάκου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

—Ὁ κ. Νικήτας Α. Κρεμμύδας καὶ ἡ δεσποινὶς Εὐσταθία Α. Τόμπρου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

—Ὁ κ. Εὐάγγελος Μιχαλόπουλος ἐκ Καστορείου καὶ ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Χρ. Ψυχόπαιδα, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Εὔχομαι βίον εὐτυχῆ.

Ι. Π.

Εὐχετήριον

Τὸν καθηγητὴν Φιλολογίας κ. Δημήτριον Κατσαφάναν, δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ντίνας Γ. Σούπου, συγχαίρω θερμῶς, εὐχόμενος ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Σ. Π. Γεωργακάκης

Θάνατοι

—Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Σπάρτῃ ὁ Γ. Ν. Τζανετάκης.

—Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη εἰς Κεμάλαγα ἡ Ἑλένη σύζυγος Παν. Φίλιππα.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΦΑΚΟΥ

ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΓΕΡΑΚΙΟΥ, ΠΡΙΝ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ...

Ἡ φωτογραφία μας αὐτὴ δείχνει μερικοὺς φιλοπρόοδους Γερακῖτες, οἱ ὁποῖοι—πρῶτοι—τὸ ἔτος 1926 ἐσκέφθησαν νὰ δενδροφυτεύσουν τὴν περιοχὴ τοῦ ἱστορικοῦ των Κάστρου. Μέχρι τότε, τὸ Κάστρο τοῦ Γερακίου δὲν εἶχε οὔτε νερὸ οὔτε δέντρα. Χάρις ὅμως εἰς τὰς προσπαθείας τῶν εἰκονιζομένων ἡ τουριστικὴ αὐτὴ περιοχὴ τῆς Λακωνίας ἀπέκτησε νερὸ καὶ ἐκαλύφθη ἀπὸ τὸ πράσινον. Πεῦκα καὶ κυπαρίσσια στολίζουν ἔκτοτε τὸ τοπίον αὐτό, καὶ μὲ τὴν ἰδιαίτερη χάρι, ποὺ προσδίδουν εἰς αὐτό, προκαλοῦν τὸ θαυμασμὸ κάθε ξένου ἐπισκέπτου. Οἱ εἰκονιζόμενοι εἶναι οἱ ἑξῆς: Σταῦρος Καλομοίρης (†) Γ. Κωνσταντάντος, Σπῦρος Γερακάς (†), Ἰω. Βουρνάτζος, Ν. Παπαηλιοῦ (†), Παν. Μοιρόπουλος, Σωτήριος Ἀλεξάνδρου, ἤδη ἰατρὸς ἐν Λαυρίῳ Ἀττικῆς καὶ ὁ γνωστὸς λογοτέχνης Γιώργης Κόλλιας, καθηγητὴς τότε στὸ Γεράκι. Οἱ διὰ σταυροῦ σημειούμενοι ἔχουν ἀποθάνει.

Ο «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

πιστεύει ὅτι: διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἀγὼν μιᾶς ἐφημερίδος καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προώθησιν τῶν τοπικῶν ζητημάτων, ἐπιβάλλεται νὰ ἵσταται αὕτη μακρὰν πάσης κομματικῆς δεσμεύσεως ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἐπιρροῆς. Καὶ ν' ἀσκῇ τὸν ἔλεγχόν της ἐπὶ τῇ βάσει συγκεκριμένων πάντοτε στοιχείων.

Πορφύρει ἡ δάφνα...

ΕΛΕΝΗ ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΦΗΓΗΜΑ ΤΟΥ κ. Δ. ΑΣΤΕΡΙΝΟΥ

20ὸν

—Σᾶς παρουσιάζω τὴν πριγκήπισσα Ἑλένη Καντακουζηνή, τῆς μεγάλης οἰκογένειας τῶν Καντακουζηνῶν τοῦ Βυζαντίου, σύζυγο τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ διαδόχου τοῦ θρόνου μου Δαυΐδ. Ἡ παρουσία της τιμᾶ τὴν Αὐλὴ καὶ ὅλη τὴν Αὐτοκρατορία μας.

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια παρουσίασε τὴν Ἑλένη σὲ μιὰ μεγάλη ἑορταστικὴ συγκέντρωση τῶν ἀνακτόρων ὁ Ἰωάννης. Ὅσο κι' ἂν ἔκρυβαν μέσα τους κάποια διπλωματικότητα, δὲν μπορεῖ ν' ἀποκλείση κανείς, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐκτιμοῦσε πραγματικὰ τὴ νύφη του. Ὅλη ἡ κατόπιν στάση του, αὐτὸ ἔδειξε. Τὴν εἶχε πάντα σὰν συμβουλάτορά του, ὄχι μονάχα στὶς ἐσωτερικές, ἀλλὰ καὶ—πολλὲς φορὲς—στὶς ἐξωτερικὲς ὑποθέσεις τοῦ κράτους. Ἡ Ἑλένη εἶχε «γνώμη» καὶ τὴ γνώμη της αὐτὴ πάντα ὁ Ἰωάννης τὴν πρόσεχε.

Δυστυχῶς ὅμως γιὰ τὸν Ἰωάννη, τὶς ἀπόψεις τῆς Ἑλένης δὲν τὶς ἔλαβε ὑπ' ὄψη του σ' ἕνα μόνο σημεῖο, ποὺ ἦταν ὅμως καὶ τὸ σπουδαιότερο. Στὸ ζήτημα τῆς στρατιωτικῆς προπαρασκευῆς. Ἔβλεπε ἡ Ἑλένη ὅτι ἡ Τραπεζοῦντα δὲν εἶχε στρατὸ ἱκανὸ νὰ ἀντεπεξέλθῃ σὲ τυχὸν ἐχθρικὴ ἐπίθεση, σ' ἐπίθεση δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ποὺ εἶχαν ἀρχίσει νὰ γίνωνται ἐπικίνδυνοι σ' ὅλη τὴν Ἀνατολή. Αὐτὸ—θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανείς—ἦταν ἀφροσύνη τοῦ Ἰωάννη κι' ἔμοιαζε σὰν νὰ ἐθελοτυφλοῦσε. Γιατὶ ἐνῶ ὁ Μωάμεθ εἶχε σαρώσει τὸ Βυζάντιο, κι' ἔδειχνε καθαρὰ τὶς ὀρέξεις του γιὰ παραπέρα ἐπέκταση κι' ἀξιοποίηση τῆς μεγάλης του ἐκείνης νίκης, ὁ Ἰωάννης Κομνηνὸς καταγίνονταν μὲ τὴν ἐσωτερικὴ μονάχα πολιτική, χωρὶς νὰ δίνῃ ἕναν παρᾶ τὶ γίνεται στὰ σύνορά του. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ βλεπε καθαρὰ ἡ Ἑλένη, διέβλεπε τὸ μεγάλο κίνδυνο ποὺ ἀπειλοῦσε τὸ κράτος τῆς Τραπεζοῦντος, κι' ἐπέμενε στὸν Ἰωάννη νὰ φτιάξῃ ἰσχυρὸ στρατό. Ἡ ἀπάντησή του ὅμως πάντοτε ἦταν:

—Ὅταν ἔχουμε καλὰ οἰκονομικά, καλή μου Ἑλένη, θὰ μπορέσουμε νὰ... ἐξαγοράσουμε τοὺς ἐχθρούς μας καὶ νὰ διατηρήσουμε, ἔτσι, τὴν ἀκεραιότητά μας.

Αὐτὴ ἦταν ἡ θεωρία του, κι' ὡς ἕνα σημεῖο δὲν εἶχε ἄδικο. Γιατὶ ὅταν ὁ Μωάμεθ διέταξε τὸν πασᾶ τῆς Ἀμασείας Χιτίρμπεη νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Τραπεζοῦντος, ὁ Ἰωάννης Κομνηνός, ἀντὶ νὰ προτείνῃ ὅπλα, πρότεινε τὸ πουγγὶ τοῦ κράτους. Καὶ συμφώνησαν μὲ τὸν Χιτίρμπεη νὰ πληρώνῃ στὸν Μωάμεθ δυὸ χυλιάδες «χρυσᾶ» τὸ χρόνο. Ὁ Μωάμεθ ὅμως, ἐμπρὸς σ' αὐτὴ τὴν ἀδυναμία τοῦ ἀντιπάλου, ζήτησε τρεῖς χιλιάδες, καὶ τὰ πῆρε. Καὶ κατορθώθηκε ἔτσι νὰ διατηρηθῇ ἀκόμη ὁ θρόνος τῆς Τραπεζοῦντος, νὰ... ἐξαγορασθῇ δηλαδὴ—κατὰ ἕνα τρόπο—ἀπὸ τὸν Ὀθωμανὸ κατακτητή.

Τότε πιὰ κατάλαβε ὁ αὐτοκράτορας, πόσο δίκιο εἶχε ἡ Ἑλένη, ποὺ τοῦ φώναζε ἀπὸ καιρὸ νὰ ὀργανώσῃ στρατό. Τὴν καλεῖ λοιπὸν τώρα καὶ ζητεῖ τὴ γνώμη της, ἀποφασισμένος αὐτὴ τὴ φορὰ τὴ τὴν ἀκούσῃ.

—Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ συμμαχίες, Ἰωάννη, τοῦ ἀπαντᾶ ἡ Ἑλένη. Ἐκεῖ ποὺ ἔφθασαν τὰ πράγματα, μονάχα οἱ συμμαχίες θὰ μπορέσουν, ἴσως, νὰ μᾶς σώσουν.

Κάθησαν ἔπειτα μαζὺ καὶ σκέφτηκαν τοὺς ἡγεμόνες τῶν γειτονικῶν λαῶν: τοῦ Καυκάσου, τῆς Γεωργίας, τῆς Ἰβηρίας. Ἐπίσης τοὺς Ἐνετούς, τὸν Πάπα τῆς Ρώμης καὶ ἄλλους. Δὲν δυσκολεύτηκαν ἀκόμη νὰ σκεφτοῦν καὶ ὡρισμένους Μωαμεθανοὺς ποὺ διέκειντο ἐχθρικὰ πρὸς τὸν Μωάμεθ. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ τρομερὸς Χασσάνμπεης. Ἡ πρότασις τοῦ ἔγινε ἀμέσως, ἀλλὰ ὁ πονηρὸς Μωαμεθανὸς ζήτησε γιὰ ἀντάλλαγμα τὴν μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ θυγατέρες τοῦ Ἰωάννη, τὴν πανέμορφη Καλὴ Κομνηνή. Ἐδῶ τὰ πράγματα μπερδεύονται λίγο. Προβάλλει ὅμως καὶ πάλι ἡ μορφὴ τῆς Ἑλένης...

(Ἀκολουθεῖ)

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

ΧΟΥΣΕΪΝΗΣ ΕΝΑΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΠΩΣ ΕΣΩΣΕ ΤΟΝ ΣΩΤΟ ΣΓΟΥΠΑΚΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΝΕΔΡΑ

*

3ον (Τελευταῖον)

Μεταξὺ τῶν συγγενῶν ποὺ εἶχε ὁ Χαμόδρακας στὴ Σπάρτη, ἦταν κι' ἕνας χωροφύλακας, ἀνηψιός του. Αὐτός, καὶ δυὸ ἄλλοι Μανιᾶτες, κατέστρωσαν τὸ σχέδιο τῆς ἐκδικήσεως τοῦ Σώτου Σγουπάκου. Κι' ἔστησαν καρτέρι ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του, γιὰ νὰ τὸν χτυπήσουν. Γιὰ καλὴ ὅμως τύχη τοῦ ἐκδότη τοῦ «Σούσουρου», τὶς κινήσεις τους τὶς πῆρε χαμπάρι ὁ Μπάρμπα-Γιώργης ὁ Χουσεΐνης, ποὺ ἀγαποῦσε ἐξαιρετικὰ τὸν Σῶτο. Ξένα νούμερα εἶδε στὴ γειτονιά του, νευρικὲς βόλτες ἔκαναν, κάτι ἔλεγαν, κάτι ἔψελναν, φανερὸ πιὰ ἦταν πὼς κυνηγοῦσαν τὸ Σγουπᾶκο. Ὁ Μπάρμπα-Γιώργης, ἂν κι' εἶχε πιῇ λίγο ἐκεῖνο τὸ βράδυ, δὲν ἐννοοῦσε νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ κεῖ. Κυττοῦσε τοὺς δρόμους καὶ τὶς γωνιές, ἀπὸ ὅπου ἦταν δυνατὸν νὰ φανῇ ὁ ἀπειλούμενος σατιριρικὸς ποιητής. Σὲ λίγο φάνηκε στὴ λεωφόρο Κ. Παλαιολόγου Τρέχει κοντά του ὁ χωροφύλακας, κραδαίνοντας μιὰ «τσίτα», ἀπ' αὐτὲς ποὺ χρησιμοποιοῦσαν στὴ Μάνη γιὰ τὰ φραγκόσυκα, κι' ἀρχίζει τὶς ἀπειλές. Οἱ δυὸ σύντροφοί του ἔμειναν λίγο πιὸ πίσω καὶ καραδοκοῦσαν τὴ στιγμή, γιὰ νὰ ἐπέμβουν κι' αὐτοί. Ἔξαφνα, βρίσκεται ἐμπρός τους ὁ Χουσεΐνης, ἁρπάζει τὸν ἕνα καὶ τὸν τινάζει ἐπάνω στὴν πόρτα μιᾶς ἀποθήκης ἐκεῖ κοντά. Κι' ἀμέσως φωνάζει στὸν Σγουπᾶκο:

—Ἀπάνω τους, Σῶτο, καὶ τοὺς φάγαμε!

Χτυπᾶ αὐτός, χτυπᾶ ὁ Σῶτος, γίνονται γιὰ λίγο κι' οἱ πέντε μαλλιὰ κουβάρια, ἡ τσίτα τοῦ χωροφύλακα ἁρπάζεται ἀπὸ τὸν Μπαρμπα-Γιώργη, ἡ Μανιάτικη τριανδρία μένει ἔτσι ἄοπλη, κόσμος ἄρχισε νὰ μαζεύεται, οἱ βλαστήμιες τοῦ Χουσεΐνη δονοῦσαν τὸ σύμπαν, καὶ στὸ τέλος ἡ «ἐνέδρα» ἀπέτυχε, διότι οἱ «ἥρωές» της ἔγιναν... σκόνη!

Τὴν ἄλλη μέρα ὅλη ἡ Σπάρτη εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὴν ἱστορία αὐτή, ποὺ εὐτυχῶς δὲν εἶχε τραγικὸ ἐπίλογο. Κι' αὐτὸ χάρις στὸν Χουσεΐνη, στὸν ἀγαθὸ ἐκεῖνο Μπαρμπα-Γιώργη, ποὺ ὅσοι τὸν θυμοῦνται, πρόθυμα θὰ ὑπογράψουν τώρα μαζὺ μὲ μένα, ὅτι δὲν εἶχε μονάχα δύναμη στὰ σίδερα, ἀλλὰ καὶ δύναμη ψυχική. Κι' ὁ Σῶτος Σγουπᾶκος δὲν παρέλειπε ἔκτοτε καμμιὰ εὐκαιρία ποὺ νὰ μὴ λέῃ πὼς σώθηκε γάρις στὴν «ἀντρειοσύνη» τοῦ Χουσεΐνη...

Δ.—ἀ.

Λύκειον Σπάρτης
Μεικτὸν ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον ἐμπιστοσύνης

ΠΙΤΣΙΚΟΛΙ: ΕΝΑΣ ΙΤΑΛΟΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ ΠΡΟ 500 ΕΤΩΝ!

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γι' αὐτὸ ὠνομαζόταν καὶ Κυριακὸς Ἀγκωνίτης. Ὁ περιηγητὴς αὐτὸς θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ὁ πρῶτος ἀπ' ὅλους, ὁ πρῶτος τουρίστας στὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν εἴχαμε, πολὺ νωρίτερα, τὸν Παυσανία, τοῦ ὁποίου ἡ Περιήγησις συμπίπτει, ὡς γνωστόν, μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ 2ου αἰῶνος μ.Χ.

Ὁ Πιτσικόλι ἐπεσκέφθη τὴ Λακωνία πρὶν ἀπὸ 500 χρόνια, στὰ μέσα δηλαδὴ τοῦ 15ου αἰῶνος, προτοῦ ἀκόμη πατήσουν τὸ πόδι τους οἱ Τοῦρκοι στὴν Ἑλλάδα. «Ἀπόστολος τῆς ἀρχαιομανίας» καθὼς ἐχαρακτηρίσθη, ἄρχισε τὴν περιοδεία του σὲ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος τὸ 1412, κρατώντας ἡμερολόγια, σημειώσεις, ἀντίγραφα ἐπιγραφῶν καὶ σχέδια μνημείων. Στὶς ταξιδιωτικές του αὐτὲς σημειώσεις κάνει λόγο γιὰ τὴν Πάτρα, τὸ Αἴγιο, τὰ Καλάβρυτα, τὴ Μεθώνη, τὴν Κορώνη καὶ ἄλλες πόλεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες πρῶτα πέρασε, προτοῦ ἔλθῃ στὴ «Λακεδαιμονία» καὶ στὸν Μυστρᾶ. Ἐδῶ τὸν βλέπουμε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1436, ὅταν ἦταν Δεσπότης ὁ Θεόδωρος Β'. Παλαιολόγος. Γιὰ τὸν Μυστρᾶ λέει, ὅτι ἀπεῖχε ἀπὸ τὴ Σπάρτη «μίλια τρία». Στὴ μαρτυρία αὐτὴ τοῦ Πιτσικόλι ἐστηρίχθηκαν κατόπιν πολλοὶ ἱστορικοί, οἱ ὁποῖοι τοποθετοῦν τὴ μεσαιωνικὴ Σπάρτη (Λακεδαιμονία) στὴ σημερινὴ Μαγοῦλα. Γιατὶ ἀλλιῶς—καθὼς ὑποστηρίζουν—δὲν ἐξηγεῖται ἡ ἀπόστασις τῶν τριῶν μιλίων ἀπὸ τὸν Μυστρᾶ.

ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ του ἐκεῖνο ταξίδι, ὁ Ἀγκωνίτης ἔμεινε στὸν Μυστρᾶ μονάχα μιὰ μέρα καὶ τὴν ἑπομένη ἀνεχώρησε. Ἐπανέλαβε ὅμως τὴν περιήγησή του στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ταξίδι του στὸν Μυστρᾶ ἔπειτα ἀπὸ δέκα περίπου χρόνια, ὅταν ἦταν Δεσπότης ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἀποκαλεῖ «πανάριστον Λακεδαιμονίων βασιλέα». Ἀπὸ τὴν Αὐλὴ τοῦ Κ. Παλαιολόγου ὁ Κυριακὸς Πιτσικόλι ἔμεινε πολὺ ἱκανοποιημένος καὶ παρουσιάζει τὸν Μυστρᾶ σὰν ἕνα ἀξιόλογο πνευματικὸ κέντρο. Δὲν παραλείπει ἀκόμη νὰ σημειώσῃ καὶ ἄλλα πράγματα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς πρωτευούσης τοῦ Μωρέως, ὅπως π.χ. ὅτι γνώρισε ἐκεῖ ἕνα δεινὸν κυνηγόν, τὸν Γεώργιον Χειροδόντην. Ἐπίσης καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγωγιάτη του ἀπαθανατίζει στὸ σημειωματάριό του. Τὸν ὀνομάζει Π. Μουζάκη.

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ του ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Σπάρτης ὑπῆρξε τόσο μεγάλος, ἡ μαγεία ποὺ αἰσθάνθηκε, περιδιαβάζοντας τὰ μνημεῖα της, τόσον ἔντονη, ὥστε νόμισε πὼς ἄκουσε ἐκεῖ τὴ μοῦσα Καλλιόπη νὰ τοῦ ψάλλῃ στὴν Ἰταλικὴ γλῶσσα ἕνα ἐπίγραμμα, ποὺ ὁ σύγχρονος φιλόσοφος Πλήθων τὸ θεώρησε ἀριστουργηματικὸ καὶ τὸ μετέφρασε στὴν τότε καθομιλουμένη γλῶσσα ὡς ἑξῆς:

«Ὦ λαμπρὰ Λακωνικὴ Σπάρτη, κλέος Ἑλλάδος τῆς τε Οἰκουμένης πάσης παράδειγμα, ὅπλων καὶ σωφροσύνης γυμνάσιον καὶ τέμενος καὶ πάσης ἄλλης θείας ἀρετῆς ἔνοπτρον καὶ πηγή! Ἐὰν τὴν πολιτείαν σου καὶ ἔθη, νόμον τε ἀνθρώπινον σὺν ταῖς ἄλλαις σου ἠθικαῖς ἀρεταῖς ἀνασκοπῶ καὶ ἔπειτα σὲ ὁρῶ, πρὸς Εὐρώταν ἐξαίφνης ἀνακράζω, πρὸς χῶρον τῆς κηδίστης σου Ἀρτέμιδος: —Ποῦ ἔστιν ὁ σὸς ἀγαθὸς Λυκοῦργος, ποῦ Διόσκουροι, οἱ δίδυμοι θεοὶ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, ποῦ Ἀναξανδρίδας, Ὀρθρυάδας καὶ Γύλιππος; Ὦ Λύσσανδρε, ὦ Ἀρίστων, Ἀγησίλαέ τε καὶ Ξάνθιππε! Οὐ Ρώμη, οὐ Φίλιππος ἔφη, ἀλλ' ὁ χρόνος καὶ τῶν ἡμετέρων γενεῶν ἡ ἀνανδρία καὶ ραθυμία μεταβληθῆναι παρεσκεύασεν εἰς Μυζηθρᾶν ὑπὸ Κωνσταντῖνον»!

ΠΟΛΥ μπροστὰ λοιπὸν ἀπὸ τὸν Σατωμπριὰν καὶ ἄλλους προεπαναστατικοὺς περιηγητάς, αἰῶνες ὁλόκληρους πρίν, Ἰταλὸς ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἐπισκέπτης τοῦ τόπου μας, ὁ λόγιος ἀπὸ τὴν Ἀγκῶνα Κυριακὸς Πιτσικόλι, πρωτοπόρος τουρίστας καὶ μακρινὸς πρόδρομος τοῦ σημερινοῦ Φράνκο Σιπόλλα. Μὲ τὸ ὑπέροχο δὲ ἐπίγραμμά του, μᾶς ἄφησε τὸ λυρικό του ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή του στὴ νεκρὴ ἀρχαία Σπάρτη καὶ στὸν ζωντανὸ τότε Βυζαντινὸ Μυστρᾶ.

Δ. ΑΣΤΕΡΙΝΟΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΒΑΡΛΑ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
Ὁδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου 68
Τηλ. 53-067

Δικηγορικὸν Γραφεῖον
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Μέγ. Τραπεζῶν (πλατεῖα Κλαθμῶνος)
Τηλ. 24.649—Ἀθῆναι

ΝΕΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ο "ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ,,
ΠΑΝΟΥ Δ. ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ
ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ
(ΕΝΑΝΤΙ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΩΝΟΣ)
Γίνονται δεκτοὶ ἀσθενεῖς μικρᾶς καὶ μεγάλης Χειρουργικῆς.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Θ. ΑΔΑΜΑΚΟΥ
(Κεντρικὴ πλατεῖα, Σπάρτη)
Ἐπλουτίσθη μὲ τὰ πλέον ἐκλεκτὰ ὑφάσματα καὶ ἄλλα εἴδη τῆς θερινῆς περιόδου, τὰ ὁποῖα καὶ διαθέτει, ὅπως πάντοτε, εἰς τὶς πλέον προσιτὲς τιμές.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΑΠΑΔΟΛΙΑ
Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας (παραπλ. ὑποδηματοποιείου Τσίχλη
ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ
Πολύφωτα—πολυέλαιοι—ἀπλίκες, εἰς τοὺς πλέον μοντέρνους ρυθμοὺς Κρύσταλλα — πορσελάνες — ἅπαντα τὰ εἴδη οἰκιακῆς χρήσεως Ἠλεκτρικὲς κουζίνες καὶ πλουσία συλλογὴ ὅλων τῶν ἠλεκτρ. εἰδῶν Εἰς τὸ κατάστημα, ἐπισκευάζονται ταχύτατα ἅπαντα τὰ ἠλεκτρ. εἴδη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΤΖΑΝΕΤΑΚΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Ὀδοντιατρικὰ Μηχανήματα Νεωτάτου Τύπου
Δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἰατρεῖον του
ΑΜΑΛΙΑΣ 62 — ΣΠΑΡΤΗ
("Ανωθεν φωτογραφείου Γεωργιάδου)

ΘΕΟΔ. ΕΜΜ. ΡΕΜΟΥΝΤΑΚΗΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ - ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Δ)ντὴς Νευροψυχιατρικῆς Κλινικῆς Παναρκαδικοῦ Νοσοκομείου
Θὰ δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ Μενελάϊον Ξενοδοχεῖον τὴν 14 καὶ 28 ἑκάστου μηνός.
Ἰατρεῖον ἐν Τριπόλει

ΧΗΜΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ
ΓΕΩΡ. Α. ΣΚΑΦΙΔΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 19—ΤΗΛ. 53.174
ΑΘΗΝΑΙ
ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ: Ἐλαίου, Βουτύρου, Γάλακτος, Τυροῦ, Ἀλεύρου, Δημητριακῶν, Ὀρύζης, Μέλιτος, Ντομάτας, Καφέ. Γλεύκων, Οἴνων, Ποτῶν, Ὑδάτων, Ὀρυκτῶν, Μετάλλων, Πετρελαιοειδῶν. Βιομηχανικῶν προϊόντων. Πρώτων ὑλῶν Βιομηχανίας.
Γενικαὶ ποιοτικαὶ - ποσοτικαὶ ἀναλύσεις
Ἀναλαμβάνομεν κατ' ἔφεσιν ἀναλύσεις

— Γραφομηχανὲς ΓΚΡΟΜΑ—ΟΥΡΑΝΙΑ—ΙΝΤΕΛ
— Ζυγοὶ ἀκριβείας ΡΟΤΟ, Ἰταλικοί
— Μεταλλικὰ ἔπιπλα ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΣΤΥΛ
— Πολύγραφοι—Ἀριθμομηχανὲς κλπ.
Πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον καὶ Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ
Λεωφόρος Κ. Παλαιολόγου—ΣΠΑΡΤΗ

Διευθύνσεις κατὰ τὸν Νόμον:
Ἐκδότης-Διευθυντής: ΙΩΑΝ. ΚΑΣΤΑΝΗΣ
Λεωφ. Ἀμαλίας 31—ΣΠΑΡΤΗ
Προϊστ. Τυπογραφείου: ΑΑ. ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ
Ἱπποκράτους 47—ΑΘΗΝΑΙ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ὁ Βασίλειος Παν. Μασούρας κάτοικος Ριζ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ 'ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ,

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΠΩΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΟΥΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κ. *Μαγγανάρης—τὴν παίρνω τακτικὰ στὰ γραφεῖα τῆς «Τετάρτης Ἐξουσίας» καὶ τὴν διαβάζω πάντοτε, διότι εἶναι ἐξαιρετικὰ καλογραμμένη καὶ προσεγμένη. Ἰδιαιτέρως μοῦ κάνει ἐντύπωσι ἡ τεχνικὴ σελιδοποίησίς της, ποὺ προδίδει γοῦστο καὶ καλλιτεχνικὸ αἰσθητήριο ἀνεπτυγμένο. Ὁμολογῶ ὅτι εἶναι μία ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἐπαρχιακὲς ἐφημερίδες».*

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ

Πρόεδρος Συνδικάτου Τύπου Ἀθηνῶν. Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Α.Τ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΝΑ ΣΟΒΑΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὰ συχνὰ αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα ποὺ συμβαίνουν καὶ εἰς τὴν περιοχήν μας πρέπει νὰ ἐπισύρουν τὴν σοβαρὰν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων. Διότι, ἐλάχιστοι —εὐτυχῶς — ὁδηγοὶ ἀδιαφοροῦν καὶ διὰ τὸν τεχνικὸν ἔλεγχον τῶν αὐτοκινήτων των καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς τροχαίας. Τὸ ἐπιβατικὸν κοινὸν ὅμως, δὲν ὀφείλει τίποτε νὰ πληρώνῃ, ἐνίοτε, καὶ φόρον αἵματος εἰς τὴν μωρίαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ὀλίγων—ἐπαναλαμβάνομεν—ὁδηγῶν. Μὲ τὸ ζήτημα πρέπει ν' ἀσχοληθῇ—ἐκτὸς τῶν ἀρχῶν—καὶ ἡ ἀδίκως δυσφημουμένη πλειονότης τῶν αὐτοκινητιστῶν.

*

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Εἰς ἀπάντησιν δημοσιεύματός μας σχετικῶς μὲ τὸ πνευματικὸν κέντρον Σπάρτης, ὁ Νομάρχης Λακωνίας κ. Χ. Κιτσίδης μᾶς ἀπέστειλε ἐγγράφους ἀποδείξεις ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι τὸ συγκεντρωθὲν ποσὸν τῶν 63 845 δραχμῶν διετέθη ὑπὸ τῆς διὰ Β. Δ]τος συσταθείσης ἐπιτροπῆς κατὰ τρόπον ἄψογον. Χαίρομεν διὰ τὴν διαπίστωσιν. Ἀλλ' ἐν ταυτῷ ἐκφράζομεν τὴν ἀπορίαν. Διατὶ δὲν προωθεῖται ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ ἔργου; Ὤδυνεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν;

*

ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ

Τὸ ἐφετεινὸν θέρος προμηνύεται μαρτυρικὸν καὶ λόγῳ τῆς καταπληκτικῆς αὐξήσεως τῶν μυϊῶν. Ἄλλοτε ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία ἠσχολεῖτο ἐγκαίρως μὲ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐνοχλητικῶν πτερωτῶν ποὺ ἀποτελοῦν καὶ μόνιμον κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Ἐφέτος, τί γίνεται; Μήπως τὰ νοθευμένα κρατικὰ ἐντομοκτόνα ἐξεπλήρωσαν τὸν προορισμόν των διὰ τῆς σημειωθείσης... καταπληκτικῆς αὐξήσεως τῶν ἐντόμων;

*

ΔΙΑ ΤΟ ΚΤΕΛ

Καὶ ἄλλοτε ὑπεδείξαμεν ὅτι τὸ ΚΤΕΛ δύναται—καὶ πρέπει—νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου. Διὰ τῆς ἀκολουθουμένης, ὅμως, τακτικῆς—εἰς ἐνίας περιπτώσεις—ἐπιτυγχάνεται ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Ἐπὶ παραδείγματι. Εἰς τὸν Μυστρᾶν ποὺ ἀποτελεῖ τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς τουριστικῆς μας προβολῆς πρέπει νὰ τοποθετοῦνται τὰ ἄριστα τῶν λεωφορείων καὶ ν' ἀκολουθοῦν τὴν διὰ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ —τῆς ἀρκετὰ ὑποφερτῆς—διαδρομήν. Πρέπει, δηλαδή, ν' ἀποφεύγεται ἡ διέλευσις διὰ τοῦ κονιορτοβριθοῦς καὶ παναθλίου δρόμου τοῦ Παρορίου καὶ τὸ γραφικὸν αὐτὸ προάστειον νὰ ἐξυπηρετῆται ἢ δι' ἰδιαιτέρου λεωφορείου ἢ διὰ τῆς διαδρομῆς Σπάρτης—Μυστρᾶ—Παρόρι. Ἁπλᾶ πράγματα...

*

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ἀναγνῶσται μας παραπονοῦνται ὅτι παρατηρεῖται ἀταξία εἰς τὸ πρακτορεῖον Σπάρτης—Καλαμῶν καὶ οἱ ἐπιβάται δὲν ἐξυπηρετοῦνται ὅπως πρέπει. Φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται μεγαλυτέρα προσοχὴ τῶν κ.κ. πρακτόρων διὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται παράπονα, τὰ ὁποῖα, ἄλλωστε, δὲν εἶναι πρὸς συμφέρον τους.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι, κατὰ τὴν ἐπερχομένην θερινὴν περίοδον, θὰ λειτουργήσῃ κατασκήνωσις ἐργαζομένων παιδιῶν ἡλικίας 14—18 ἐτῶν, δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου Κοινων. Προνοίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ δέον νὰ ὑποβάλωσιν τὰς αἰτήσεις των μέχρι 15ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. εἰς τὸ ἐνταῦθα Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 28 Μαΐου 1957

Ἐκ τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΗΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Ταχυδρόμου», τοῦ ὁποίου ἀπὸ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν εἶμαι τακτικὸς ἀναγνώστης καὶ συνδρομητής.

Εἶσθε ἀξιέπαινος διότι ὡς σκοπόν σας ἐτάξατε οὐχὶ τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Λακωνίας μας καὶ συνεπέστατος πρὸς τοῦτο δὲν δειλιᾶτε νὰ λέγετε τὴν ἀλήθειαν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Εὔχομαι εἰλικρινῶς ὁ «Ταχυδρόμος» ἐν τῇ ἀγωνιστικῇ του πορείᾳ νὰ κανανικήσῃ κάθε ἐμπόδιον καὶ οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες του νὰ χαρίσουν εἰς τὴν Λακωνίαν ὅ,τι μέχρι σήμερον τῆς ἐστέρησε τὸ ἐπίσημον Κράτος καὶ ἡ ἀσυνέπεια τῶν ἐκπροσώπων της!

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑποβάλλω τὴν παράκλησιν ὅπως δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι, εἰς ἐπάντησιν ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκλεκτοῦ συμπολίτου κ. Δ. Βαγιακάκου, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 18 φύλλον τῆς 28)4)57 τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας.

Ὁ κ. Βαγιακάκος ἐνῷ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολήν του παραπονεῖται, διότι ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ΚΤΕΛ Λακωνίας τὸ πρακτορεῖον τῆς Κίττας καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς τ. πρωτευούσης, τοῦ τ. δ. Μέσης καταπονοῦνται προκειμένου νὰ προμηθευθοῦν ἓν εἰσιτήριον, ἠναγκασμένοι νὰ κατέλθουν εἰς Γερολιμένα, ἐν τούτοις κατὰ βάθος, ἂς μοῦ συγχωρεθῇ ἡ ἀποκάλυψις, σκέπτεται σὰν Κιττιάτης καὶ ὑπὸ τὸ παράπονον τῆς καταργήσεως τοῦ Πρακτορείου Κίττας δὲν πράττει τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ καταφέρεται κατὰ τῆς κωμοπόλεως Γερολιμένος.

Ἡ Κίττα εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπὸ τὸν ἀποχρωματισμένον τίτλον τῆς τ. πρωτευούσης τοῦ τ. δ. Μέσης, ἐπέτυχε νὰ διέλθῃ ἡ ὁδὸς Γερολιμένος —Ἀρεοπόλεως, οὐχὶ ἀπὸ τὰ φυσικά της ὅρια ἀλλὰ διὰ μέσου αὐτῆς. Ἀφοῦ ἐπέτυχε τὴν αὐθαιρεσίαν αὐτήν, συνεπής πρὸς τὴν παροιμίαν «ἐν τῷ τρώγειν ἡ ὄρεξις» προσπαθεῖ ἀσταματήτως νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν Γερολιμένα κάθε κεκτημένον δικαίωμα!

Ἡ Κίττα ἀπὸ τὸν Γερολιμένα ἀπέχει περίπου 20 λεπτὰ πεζῇ. Ὡς ἐπίνειον ὁ Γερολιμὴν ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Δυτικῆς Μάνης εἶχε ἐκπαλαι πρακτορεῖα ὅλων τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Γραμμῆς. Λόγῳ τῆς κινήσεως ταύτης εἶχε καὶ ἔχει κεντρικὸν ταχυδρομεῖον καὶ τηλεγραφεῖον.

Ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας του ἐξυπηρετεῖ ὅλα τὰ χωρία τῆς Δυτικῆς Μάνης. Εἶχε καὶ ἔχει εὐπρεπῆ κτίρια, ἅτινα ἀποτελοῦν ἐγκαλλώπισμα διὰ τὴν Μάνην. Εἶχε καὶ ἔχει τὴν ἱκανότητα καὶ τὰ μέσα νὰ δεχθῇ καὶ φιλοξενήσῃ ὑψηλὰ πρόσωπα. Ἔχει ἑστιατόρια καὶ ξενοδοχεῖα ὕπνου θαυμάσια. Ἔχει τὴν μείζονα ἐπιβατικὴν κίνησιν, διότι διὰ τοῦ Γερολιμένος ἐξυπηρετοῦνται ὅλα τὰ χωρία τὰ πέραν τῶν Ἀλύκων, τὸ Κατωπάγγι, ἡ Κοινότης Μπουλαριῶν κλπ.

Ἡ Κίττα δὲν ἔχει, πέραν τῶν κατοίκων της, ἄλλην ἐπιβατικὴν κίνησιν, διότι ὅλα τὰ χωρία ἀπέχουν πολὺ καὶ δὲν προσφέρεται πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Δὲν ἔχει παρὰ μικρὰν ἐμπορικὴν κίνησιν καὶ στερεῖται ξενοδοχείων...

Ἡ ἀξίωσις περὶ ἱδρύσεως καὶ διατηρήσεως Πρακτορείου εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ἐγωϊστική! Πέραν τούτου ἡ Κίττα εἶναι ἐνδιάμεσος σταθμὸς καὶ μίαν τοιαύτην ἀξίωσιν θὰ ἠδύναντο νὰ προβάλλουν καὶ ἄλλα χωρία...

Ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Βαγιακάκου ἐπαναλαμβάνω, οὔτε δικαία εἶναι, οὔτε καὶ ρεαλιστική. Ὁ Γερολιμὴν πλεονεκτεῖ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ δὲν συμφέρει νὰ καταπολεμῆται!..

Σεβόμεθα καὶ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν τῆς Κίττας καὶ τοὺς διακεκριμένους καὶ ἐκλεκτοὺς κατοίκους της. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει οἱ διακεκριμένοι Κιττιᾶται νὰ βλέπουν τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς περιφερείας πάντοτε ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Κίττας καὶ πᾶν ὅ,τι δὲν ἐξυπηρετεῖ ἀμέσως τὴν Κίττα εἶναι ἄχρηστον καὶ καταργητέον!...

Ἂς μὴν λησμονοῦν δὲ ὅτι αὐτοὶ οὗτοι ζητοῦν διέξοδον εἰς Γερολιμένα διὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν πλῆξιν. Ἡ Κίττα ὡς ἔχει, δέν ἔχει τίποτε ποὺ νὰ συγκινῇ,..

Ἀντιθέτως, ὁ Γερολιμὴν εἶναι πόλις ὡραία, εὐχάριστη, πολιτισμένη, πολυσύχναστος.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Πειραιεὺς 10)5)57.

Μετὰ τιμῆς

ΣΤΑΥΡΟΣ Μ. ΚΟΥΚΟΥΡΑΣ

Δικηγόρος

Κολοκοτρώνη 108 — Πειραιεὺς

Μία συναρπαστικὴ περιπέτεια...

Ἡ ἁρπαγὴ τῆς «ὡραίας Ἑλένης» τῆς Σελλασίας

Ἡ πεντάμορφη Βρουλιωτοπούλα ποὺ ἔζησε στὰ χαρέμια τῆς Ἀνατολῆς

*

3ον

Παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις, λοιπόν, καὶ τὰς ἐπιφυλάξεις τῆς Ἑλένης, ὁ γάμος της μὲ τὸν προύχοντα τῆς Βαμβακοῦς Κ. Κουμανταράκην ἀπεφασίσθη ἀπὸ τοὺς οἰκείους της, ἐτελέσθη δὲ μὲ κάθε μεγαλοπρέπειαν, ἀνάλογον τῆς ὑψηλῆς θέσεως καὶ τῶν δύο οἰκογενειῶν.

Τὴν ἕπομένην Κυριακὴν τοῦ γάμου ἔπρεπε νὰ γίνουν τὰ λεγόμενα «πιστρόφια». Νὰ ἐπιστρέψουν δηλ. ὁ γαμβρὸς κι' ἡ νύφη εἰς τὸ σπίτι τῆς τελευταίας, ἢ μόνοι των ἢ συνοδευόμενοι ἀπὸ ὅλο τὸ «σόϊ» τοῦ γαμβροῦ, ἀπὸ ὅλο του δηλ. τὸ συγγενολόγι, καὶ ἀπὸ ἄλλους, ἐπίσης, «καλεσμένους» του. Συνηθίζεται καὶ σήμερα ἀκόμη τὸ ἔθιμον αὐτὸ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος—καὶ εἰς τὴν Λακωνίαν ἐπίσης—νὰ ἐπιστρέφουν πανηγυρικῶς ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύφη στὸ σπίτι της τὶς πρῶτες ἡμέρες μετὰ τὸν γάμον. Εἰς τὰ ἰδικά μας μέρη μάλιστα αὐτὸ ἐγίνετο ἀμέσως τὴν ἑπομένην καὶ ὄχι πάντοτε μετὰ μίαν ἑβδομάδα, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Κουμανταράκη καὶ τῆς Παπαδοπούλου. Ἡ ἐπιστροφὴ γινόταν καὶ χωρὶς συνοδεία, ἡ ὁποία δὲν ἦτο πάντοτε ἀπαραίτητος. Μόνοι τους πολλάκις οἱ νεόνυμφοι ἐπέστρεφαν στὸ σπίτι τῆς νύφης, μὲ συνοδεία ἑνὸς ἢ δύο ἀκόμη ἀτόμων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ποὺ ἐνδιαφέρει ἐδῶ, τὰ «πιστρόφια» ἔγιναν μὲ τρία μόνον ἄτομα: τοὺς νεονύμφους καὶ ἕνα ἄλλον. Αὐτὸ τὸ γνωρίζομεν καὶ ἀπὸ ἕνα λαϊκὸν δίστιχον, ποὺ διατηρεῖται ἀκόμη εἰς τὰ χείλη τῶν γεροντοτέρων εἰς τὴν Σελλασίαν καὶ τὴν Βαμβακοῦν:

Τρεῖς πᾶμε, δυὸ γυρίζουμε·
ποιὸς τάχατε θὰ λείψῃ;

Κατὰ τὴν παράδοσιν, τὸ δίστιχον αὐτὸ ἐτραγουδοῦσε ἡ Ἑλένη καθ' ὁδόν, ἀπὸ Βαμβακοῦς εἰς Σελλασίαν. Καὶ ἐννοοῦσε, καθὼς ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι τὸ βράδυ θὰ ἐπέστρεφαν ἀπὸ τὴν Σελλασίαν εἰς τὴν Βαμβακοῦν ὄχι τρία ἄτομα, ἀλλὰ δύο. Ποῖος ὅμως ἐκ τῶν τριῶν θὰ ἔλειπε; Αὐτὸ μόνον ἡ Ἑλένη τὸ ἐγνώριζε. Οἱ δύο ἄλλοι, ὁ σύζυγός της καὶ ὁ σύνοδός των, δὲν ἔδωσαν καμμιὰ σημασία στὸ τραγουδάκι, οὔτε ἦτο ἄλλωστε δυνατὸν νὰ φαντασθοῦν ὅτι τὰ λόγια αὐτὰ κάτι ἔκρυβαν μέσα τους... Προχωροῦσαν ἀμέριμνοι καὶ χαριεντιζόμενοι ἐπάνω εἰς τὰ ζῶα τους, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν ὅτι ἀφοροῦσε τὴ συντροφιά τους τὸ δίστιχο τῆς Ἑλένης.

◇

Φθάνουν στὸν Βρουλιᾶ τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ εἶχε τελειώσει ἡ λειτουργία τῆς Κυριακῆς, καὶ οἱ κάτοικοι, μὲ τὰ γιορτινά τους εὑρίσκοντο εἰς τὸ κέντρον τοῦ χωριοῦ. Ἀποθεωτικὴ ἦταν ἡ ὑποδοχή, ποὺ τοὺς ἐγίνετο ἀπὸ ὅλους. Καὶ ὅλων αἱ εὐχαὶ τοὺς συνώδευον, καθὼς ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τοὺς δρόμους, κατευθυνόμενοι εἰς τὸ σπίτι τῶν Παπαδοπούλων. Ὑπερήφανο καὶ καμαρωτὸ τὸ ἀρχοντόπουλο τῆς Βαμβακοῦς ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογό του, χαιρετοῦσε μὲ περίσσεια χάρι ὅλους καὶ ὅλες, ποὺ ἔβγαιναν στὰ παράθυρα νὰ τοὺς ἰδοῦν.

—Νὰ ζήσετε, νὰ ζήσετε! Εὐτυχισμένοι! ἠκούετο ἀπὸ παντοῦ, ἀπὸ ὅλες τὶς γειτονιές, ἡ φωνὴ τῶν Βρουλιωτῶν.

Ἐνῶ ὅμως ὁ Κουμανταράκης ἦταν εὔχαρις καὶ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ὑποδοχήν, καὶ ὑπερήφανος διότι συνώδευε τὴν ὡραιοτέραν γυναῖκα τῆς Λακεδαίμονος, ἡ Ἑλένη ἐξ ἐναντίας ἐφαίνετο μᾶλλον στενοχωρημένη, κατηφὴς καὶ ἀμίλητος. Τὸ κεφάλι της μόνον ἐκινοῦσε εἰς ἀπάντησιν τῶν εὐχῶν καὶ τῶν συγχαρητηρίων ποὺ τῆς ἀπηυθύνοντο, χωρὶς νὰ βγαίνῃ μιλιὰ ἀπὸ τὸ στόμα της καὶ χωρὶς ἐλαφρὸν ἔστω μειδίαμα εἰς τὰ χείλη της. Θὰ ἔλεγε κανείς, ὅτι ἠκολούθει πένθιμον συνοδείαν καὶ ὄχι ὅτι «ἐπέστρεφε» πανευτυχὴς μετὰ τοῦ συζύγου της εἰς τὴν πατρικὴν στέγην, μετὰ τὴν γαμήλιον χαράν!

Τοῦτο ὅμως ἐθεωρήθη ὅτι ὠφείλετο εἰς συστολὴν μᾶλλον τῆς νεονύμφου μας καὶ ὄχι εἰς ἄλλο τί.

—Ντροπαλὴ εἶναι ἡ νύφη, ἔλεγαν πολλοί.

Πλάνη ὅμως! Ἡ Ἑλένη δὲν ἦταν ντροπαλὴ καὶ καμμία συστολὴ τὴν ὥραν ἐκείνην δὲν τὴν κατεῖχε. Κάτι ἄλλο συνέβαινε μέσα της, κάτι ἄλλο ἐκόχλαζε εἰς τὴν ψυχήν της, τὸ ὁποῖον δὲν ἄργησε νὰ ξεσπάσῃ. Σὲ λίγο, τὸ χωριὸ ἐπληροφορεῖτο περίεργα γεγονότα.

(Ἀκολουθεῖ)

Ι. Κ. ΤΣΑΓΚΑΡΟΥΛΗΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ - ΚΑΝΑΔΑΝ-ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ - ΒΡΑΖΙΛΙΑΝ

* *Πλήρης γνῶσις ὅλων τῶν μεταναστευτικῶν νόμων*
* *Ταχυτάτη καὶ θετικὴ ἐξυπηρέτησις*
* *Τακτοποίησις ὅλων τῶν διατυπώσεων ΔΩΡΕΑΝ*
* *Ἔκδοσις εἰσιτηρίων ἀεροπορικῶν, ἀτμοπλοϊκῶν, σιδηροδρομικῶν δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.*

Πρακτορεῖον Ταξειδίων «ΑΤΛΑΣ»

ΑΘΗΝΑΙ, ὁδὸς Κοραῆ 4—Τηλ. 22·462—36·050
(Παραπλεύρως Ταμείου κινηματογράφου ΑΣΤΥ)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ: **Ι. ΚΑΣΤΑΝΗ** — ΑΜΑΛΙΑΣ 31

ΓΟΝΕΙΣ! Ὅσοι ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν παιδιῶν σας καὶ ὄχι ἁπλῶς δι' ἕνα «χαρτί», ἐμπιστευθῆτε τα εἰς τὸ Ἰδιωτικὸν Λύκειον Σπάρτης. Ὁ περιωρισμένος ἀριθμὸς μαθητῶν καὶ ἡ ἀκατάβλητος ἐργατικότης τῶν διδασκόντων ἐξασφαλίζουν τὴν πλήρη ἐξιοποίησιν τῆς εὐφυΐας ἑκάστου μαθητοῦ ἢ μαθητρίας. Αἱ καλαὶ βάσεις τῆς μορφώσεως εἶναι ὅπως τὰ καλὰ θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς. Ἀποφασίσατε ἐγκαίρως. Εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τὴν 4 Ἰουλίου. Διὰ τοὺς ἐξετασθησομένους φροντιστήριον δωρεάν.

Συνεννοηθῆτε ἀπὸ τοῦδε μὲ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Λυκείου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΥΡΙΚΑΚΙΣ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ

Τέρμα Κωνσταντίνου Παλαιολόγου

ΣΠΑΡΤΗ

Διαφημίζεσθε στὸν «Ταχυδρόμο»

Λύκειον Σπάρτης

Πειθαρχία-- Μάθησις--Ἦθος

Κλινικὴ Ὠτορινολαρυγγολογικὴ

ΚΩΝ. ΚΑΤΣΑΚΟΥ-ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Ἰατροῦ-Ὠτορινολαρυγγολόγου

τ. ἐσωτ. βοηθοῦ τῆς Α'. Ὠτορινολαρυγγολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Μετεκπαιδευθέντος ἐν Παρισίοις πλησίον τῶν Καθηγητῶν Lerowx-Robert, Portmaun, Awbin.

Λεωφόρος Ἀμαλίας 29—Σπάρτη

Γίνονται δεκτοὶ ἀσθενεῖς πάσχοντες ἐκ νοσημάτων Ὠτων-Ρινὸς-Λάρυγγος, πρὸς νοσηλείαν καὶ ἐγχείρησιν

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΔΗΜ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἐντὸς τοῦ Βιβλιοχαρτοπωλείου ΑΝΑΣΤ. ΚΟΥΤΣΟΒΙΤΗ)

Κ. Παλαιολόγου 9 — Σπάρτη

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀναλαμβάνομεν:

1) Βιβλιοδεσίας ἐπιστημονικῶν βιβλίων, ἐγκυκλοπαιδειῶν, μυθιστορημάτων καὶ ἐν γένει παντὸς βιβλίου συμφώνως πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῶν κ. κ. πελατῶν μας.
2) Χρυσώματα βιβλίων μὲ καθαρὸν χρυσὸν σὲ χρῶμα λεμονὶ καὶ πορτοκαλί.

Ἡ ἐργασία μας ἐπὶ μίαν 10ετίαν εἰς τὰ μεγαλύτερα καὶ γνωστότερα Ἀθηναϊκὰ βιβλιοδετεῖα παρέχει ἀσφαλῆ ἐγγύησιν, διὰ μίαν καλλιτεχνικὴν βιβλιοδεσίαν.

Ο ΜΑΘΟΥΣΑΛΑΣ ΤΟΥ ΤΑΥΓΕΤΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γήρατος, ἕνας ἀνθηρὸς καὶ γελαστὸς τροπαιοῦχος τοῦ Χρόνου, εἶναι ὁ Λάκων Κωνσταντῖνος Παπαγεωργακόπουλος, σφριγηλός, εὐδιάθετος, ἀκμαιότατος, ἀνθηρότατος! Σῆμα τῆς ὑπεραιωνόβιας ἀνθηρότητός του, ἕνα μεγάλο λουλοῦδι ποὺ ἔχει στὴ μπουτονιέρα του, καθὼς βλέπετε στὶς φωτογραφίες μας. Ἂς ἀφήσουμε ὅμως νὰ μιλήσῃ ὁ ἴδιος γιὰ τὴ ζωή του καὶ γιὰ τὰ χρόνια του καὶ γιὰ τὰ ὄνειρά του—διότι ἔχει καὶ τώρα «ὄνειρα» ὁ Παπαγεωργακόπουλος—ἂς ἀφήσουμε ν' ἀποθέση τὸ φορτίον τῶν 110 χρόνων του στὸν ἐν Βορείῳ Ταϋγέτῳ ἀνταποκριτήν μας κ. Σ. Γεωργακάκην, μὲ τὴν κατωτέρω συνέντευξιν, ποὺ ἐδόθη εἰς αὐτὸν εἰδικῶς διὰ τὸν «Ταχυδρόμον».

::

Ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐτυχέστερους θνητούς. Πανευτυχής, θὰ ἔλεγε κανείς. Καθὼς τὸν βλέπεις, θαρρεῖς πὼς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πλησίασε τὸ ἰδεῶδες τῆς Νιρβάνα... Εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Παπαγεωργακόπουλος, ποὺ ζῇ στὸ χωριὸ Κοτίτσα τοῦ Ταϋγέτου, 500 περίπου μέτρα ψηγότερα ἀπὸ τὸν Λογκανῖκον. Φέρει στοὺς ὤμους του ἕνδεκα ὁλόκληρες δεκαετηρίδες καὶ ἀποτελεῖ, ἔτσι, ἕνα ἔμψυχο, ἕνα ζωντανὸ βιβλίο ζωῆς. Ὑπολογίζοντας τὰ χρόνια του, συμπεραίνεις πὼς ὁ ὑπεραιωνόβιος—καὶ συμπαθέστατος—αὐτὸς πατριώτης μας εἶναι ἡ ζῶσα ἱστορία τοῦ τόπου μας. Τόσα χρόνια... Ἕνας αἰώνας καὶ βάλε ἀκόμη... Καὶ τί δὲν ἔχει νὰ πῇ γιὰ πρόσωπα καὶ γεγονότα, ποὺ οἱ ἱστοριοδίφες ψάχνουν νὰ τὰ βροῦν σὲ σκονισμένα κίτρινα χαρτιά. Ἐὰν θελήσετε νὰ ἀναδράμετε στὸν χρόνον τῆς γεννήσεώς του, θὰ βρεθῆτε περίπου στὴν περίοδο ποὺ ἐψηφίσθη τὸ πρῶτο Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος! Προχωρώντας, θὰ ἰδῆτε ὅτι τὰ ἐφηβικά του χρόνια συμπίπτουν μὲ τὴν ἐκθρόνισι τοῦ Ὄθωνος καὶ τὴν ἐνθρόνισι τοῦ Γεωργίου τοῦ Α'. Ὅσο γιὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ 1897, τότε πιὰ ἦταν ἄντρας σωστὸς καὶ σὲ ἡλικία ποὺ... δὲν ἐκλήθη νὰ πολεμήσῃ! Στοὺς πολέμους δὲ τοῦ 12 καὶ 13 καὶ στὸν πρῶτο Εὐρωπαϊκὸ τοῦ 14—18 ἦταν πιὰ . . . «γέρος!» Τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή, γιατὶ οὔτε καὶ σήμερα εἶναι ἀκόμη «γέρος» ὁ Κωνσταντῖνος Παπαγεωργακόπουλος. Διανύει πανευτυχὴς τὴν . . . δευτέραν ἤδη νεότητα! Τὸ λέει, ἄλλωστε, ὁ ἴδιος. Τὸ λέει μὲ τὴν ἐν γένει του «ἀνδροπρεπῆ» παράστασι, μὲ τὸ ὅλον του παρουσιαστικό, μὲ τὸ λουλοῦδι στὸ πέτο τοῦ σακκακιοῦ του καὶ μὲ τὸ τσιγάρο. ποὺ... δὲν τὸκοψε ἀκόμη, οὔτε σκέφθηκε ποτὲ νὰ τὸ κόψῃ, γιατὶ ποτὲ δὲν τὸν πείραξε σὲ τίποτε, οὔτε στὸν λάρυγγα, οὔτε ἀλλοῦ.

—Σὲ τὶ νομίζετε πὼς ὀφείλεται ἡ μακροζωΐα σας καὶ ἡ ὑγεία σας; τὸν ρωτῶ πρῶτ' ἀπὸ ὅλα. Ἡ ἀπάντησί του ἦταν:

—Ἐάν, ὅπως λένε, αὐτὰ ἔχουν σχέσι μὲ τὰ φαγητὰ καὶ μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς, ἄκουσε αὐτὰ ποὺ θὰ σοῦ πῶ: Σ' ὅλη μου τὴ ζωὴ δὲν ἔκαμα διάκρισι στὰ φαγητά. Κυρίως ὅμως ἔτρωγα ὄσπρια καὶ ζουμὶ ἀπὸ λαχανικά. Ἀγαποῦσα καὶ ἀγαπῶ πάντοτε τὴ φύσι. Προσπαθοῦσα νὰ ζῶ φυσικὴ ζωή. Νεώτερος ὅταν ἤμουν, ἔκανα πάντοτε μπάνια στὰ ποτάμια καὶ κοιμώμουν στὸ ὕπαιθρο, ἐπάνω στὰ λιθάρια. Αὐτὰ ὅλα νομίζω πὼς μὲ ὠφέλησαν πολύ.

Ἔτσι ἀκριβῶς μᾶς μιλᾶ ὁ συνομιλητής μας καὶ μὴ σᾶς κάνει ἐντύπωσι ὁ εἰρμὸς αὐτὸς τῆς γλώσσας του, διότι, ὅπως εἴπαμε, διατηρεῖ μιὰ ἀξιοθαύμαστη πνευματικὴ διαύγεια, εἶναι δὲ καὶ γνώστης ὄχι μονάχα τῆς καθομιλουμένης, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχαιοελληνικῆς. Ὡρισμένες ἀπαντήσεις τὶς δίνει στὴ γλῶσσα τοῦ... Ξενοφῶντος καὶ τοῦ... Ὁμήρου ἀκόμη.

—Εὐειδὴς καὶ καλλιπάρειος εἰμί, μοῦ λέει σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ τὸν κυττάζω μὲ θαυμασμὸ καθὼς μοῦ διηγεῖται ἀνέκδοτα τῆς νεότητός του.

Σὲ μιὰ ἄλλη στιγμὴ πάλι

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΚΩΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐγνώσθη, ὅτι ἀπὸ 22—30 Ἰουνίου θὰ λάβῃ χώραν ἡ Ναυτικὴ ἑβδομάς, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ διατήρησις τῆς ἀγάπης τοῦ κοινοῦ διὰ τὸ Βασιλικὸν Ναυτικόν, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θαλασσίου ἀθλητισμοῦ ὡς καὶ τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν θάλασσαν ἐκδηλώσεων. Σχετικῶς, ἡ Νομαρχία Λακωνίας ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον εἰς τὸν Δῆμον καὶ τὴν Λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ Γυθείου, ὡς καὶ τὰς παραθαλασσίας κοινότητας τοῦ νομοῦ, δι' ἧς συνιστᾶ ὅπως ἐνδιαφερθοῦν καὶ ὀργανώσουν θαλασσίους ἀγῶνας καὶ ἄλλας ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις.

ΕΡΓΑ ΜΕ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Διὰ τῶν μηχανημάτων τῆς Νομαρχίας Λακωνίας ἐξετελέσθησαν προσφάτως ἀξιόλογα ἔργα ὁδοποιΐας εἰς τοὺς Δήμους Σπαρτιατῶν καὶ Γυθείου καὶ τὰς Κοινότητας Μαγούλας, Κροκεῶν, Ἀμυκλῶν καὶ Βλαχιώτη. Διὰ τῶν αὐτῶν μηχανημάτων ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀνακαίνισις καὶ βελτίωσις τῆς ὁδοῦ Σπάρτης—Γυθείου ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ διαφόρων ἔργων εἰς τὸ Κ.Ε.Ε.Μ.

—Τὰ μηχανήματα ἐπίσης τῆς Μηχανικῆς Καλλιεργείας εἰργάσθησαν εἰς τὸ πεδίον Τριγάσου Σκάλας ἔνθα κατασκευάζονται ἀρδευτικοὶ τάφροι καὶ συντηροῦνται ἀποχετευτικαὶ τοιαῦται μήκους 15 χιλιομέτρων πρὸς ἀξιοποίησιν πολλῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων τοῦ πεδίου τούτου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΛΗ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ ΣΕ ΤΣΙΡΚΟ!

ΜΙΑ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΙ Ο Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ «Ταχυδρόμου» διὰ τὸ σχεδιαζόμενον ἀνοσιούργημα, ὅπως τεθοῦν κινηταὶ κερκίδες—κατὰ τὸ σύστημα τῶν.. τσίρκων—εἰς τὸ Στάδιον Σπάρτης, μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολήν. Ἐπιφυλασσόμενοι ὅπως ἀσχοληθῶμεν καὶ πάλιν, ἀρθρογραφικῶς, ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, σημειοῦμεν σήμερον τὰ ἑξῆς μόνον: Δὲν ὑπάρχουν καλόπιστοι καὶ μὴ καλόπιστοι Σπαρτιᾶται, καθὼς θέλει νὰ τοὺς διαιρέση ὁ κ. ὑπουργός. Ὅλοι οἱ Σπαρτιᾶται εἶναι «καλόπιστοι» διὰ τὸ Στάδιόν των καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὸ τὸ θέλουν μόνιμον στίβον ἀγωνισμάτων τῆς Νεολαίας καὶ ὄχι κινούμενον... τσίρκο! Ἔτσι τοῦ εἶπαν τοῦ κ. Τσάτσου εἰς τὸ τηλέφωνον ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ ἔτσι—ἀνεξετάστως—γράφει. Ἐὰν ὅμως τὸν ἐπληροφόρουν ὅτι ἀρχαιολόγοι τοῦ ὑπουργείου ἔχουν ἐπισκεφθῆ τὸν χῶρον τοῦ Σταδίου καὶ ἔχουν ἀποφανθῆ ὅτι οὐδεμίαν ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν ἔχει τὸ ὑπέδαφός του, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀπεφάσιζε νὰ στείλη τὴν ἐπιστολήν αὐτήν, ἡ ὁποία προσβάλλει τοὺς Σπαρτιάτας.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος Λακωνίας», Σπάρτην.

«Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 19.5.57 ἀντιτίθεσθε εἰς τὴν ἰδέαν ἐγκαταστάσεως μεταλλίνων κερκίδων εἰς τὸ Στάδιον Σπάρτης.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ἐν Σπάρτῃ Ἐθνικοῦ Σταδίου εἰς τὸ ὁποῖον νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἄθλησις τῆς Σπαρτιατικῆς νεολαίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐμελέτησε διαφόρους τρόπους, προέκρινε δὲ τελικῶς τὰς λυομένας μεταλλίνας κερκίδας, διὰ νὰ καταστῇ οὕτω δυνατὴ ἡ ὀργάνωσις τοῦ Σταδίου ἐπὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου. Ἡ ἐγκατάστασις μονίμων κερκίδων συναντᾶ τὴν δικαίαν ἀντίδρασιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐὰν δὲν γίνουν αἱ μετάλλιναι κερκίδες δὲν θὰ γίνῃ καὶ Στάδιον εἰς τὴν Σπάρτην. Διὰ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας θὰ προχωρήσῃ ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τὰς διϊσταμένας γνώμας τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν παραγόντων της καὶ θὰ ὀργανώσῃ τὸ ἐθνικὸν Στάδιον τῆς Σπάρτης. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅταν θὰ γίνῃ τὸ Στάδιον καὶ θὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία του, ὅλοι θὰ μείνουν ἱκανοποιημένοι. Καὶ ἐννοῶ φυσικὰ τοὺς καλοπίστους.»

Ἀθῆναι 3]6]1957

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΘΑ ΑΡΔΕΥΘΟΥΝ ΧΙΛΙΑ ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΚΑΡΑΒΑΝ

Μετὰ συνεχεῖς ἐργασίας ἑνὸς καὶ πλέον μηνὸς, ἐπερατώθησαν εἰς τὴν περιοχὴν Καραβᾶ τὰ ἔργα τῶν τσιμενταυλάκων, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ ἐξυπηρετήσουν χίλια περίπου στρέμματα καλλιεργησίμου γῆς. Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐστοίχισε περὶ τὰς 120.000 δραχμῶν, εἶχεν ἀναλάβει ὁ ἐργολάβος κ. Ἠλ. Δραγώνας. Οἱ κατασκευασθέντες αὐλακες ἄρχονται ἀπὸ τὸν ποταμὸν Εὐρώταν καὶ τελειώνουν εἰς τὴν θέσιν «χάνια Ζαχαροπούλου».

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΟΙΑΣ

Πρὸ ἡμερῶν διεξήχθησαν ἀνασκαφικαὶ ἔρευναι εἰς τὴν περιοχὴν Νεαπόλεως Βοιῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ προϊσταμένου τῆς Ε'. Ἀρχαιολογικῆς περιφερείας κ. Χρ. Χρήστου.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἀπέβλεπον ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸ νὰ διαπιστώσουν πόθεν προήρχοντο τμήματα ἀρχαϊκῶν ἀγγείων, ἅτινα εἶχον σταλεῖ εἰς τὸ Μουσεῖον Σπάρτης καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ νὰ ἐρευνήσουν Μυκηναϊκοὺς τάφους τῆς περιοχῆς «Ἅγιος Γεώργιος».

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἀνασκαφῶν—τὰς ὁποίας παρηκολούθησεν καὶ ὁ ἔκτακτος ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων Νεαπόλεως κ. Νυχᾶς—ἐνετοπίσθη νεκροταφεῖον, πιθανότατα ἀρχαϊκῶν χρόνων, τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρεται ἡ θέσις διὰ λόγους εὐνοήτους, καὶ ἠρευνήθησαν Μυκηναϊκοὶ τάφοι. Ἀτυχῶς, οἱ τάφοι εὑρέθησαν λεηλατημένοι.

ΕΡΓΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ ΣΤΟ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΝ ΤΑΥΓΕΤΟΥ

Τὴν προπαρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπεσκέφθη τὴν μεταλλοφόρον περιοχὴν τοῦ Λογκανίκου ἐργοδηγὸς τῶν Βέλγων, ὁ κ. Δ. Μωραΐτης, ὅστις ὠργάνωσε τὸ ἐκεῖ συνεργεῖον τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀσχολουμένων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν σιδήρου. Ὁ κ. Μωραΐτης ἐδήλωσεν, ὅτι—καθὼς ἐκ πείρας ἀντιλαμβάνεται—ἡ περιοχὴ αὕτη θὰ ἀξιοποιηθῇ συντόμως, ὅλαι δὲ αἱ γινόμεναι σήμερον ἔρευναι θὰ καταλήξουν συντόμως εἰς ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΙΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Πρὸς διασφάλισιν, διάσωσιν καὶ συντήρησιν τῶν συγχρόνων γραπτῶν πηγῶν τῆς Ἐθνικῆς μας ἱστορίας, ἡ Νομαρχία Λακωνίας ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς κοινότητας τοῦ Νομοῦ, δι' ἧς συνιστᾶ ὅπως αὗται, κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν διαλογὴν τῶν Ἀρχείων των, προσέχουν νὰ μὴ καταστρέφεται ὑλικὸν μὲ ἱστορικὴν ἀξίαν. Πρὸς τοῦτο, καθὼς ἀναφέρει ἡ ὡς ἄνω ἐγκύκλιος, αἱ ὑπηρεσίαι τῶν κοινοτήτων λέον, πρὸ πάσης ἐκκαθαρίσεως, νὰ ἔρχωντται εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων χρειάζεται πάντοτε προηγουμένη συγκατάθεσις.

ΑΠΟΣΤΡΑΓΓΙΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΡΙΝΑΣΟΥ

Κατ' αὐτὰς ἐπίκειται ἡ ἔναρξις μεγάλων ἀποστραγγιστικῶν ἔργων εἰς τὴν περιοχὴν Σκάλας. Θὰ πραγματοποιηθῇ δηλαδὴ ἡ διοχέτευσις τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Βασιλοποτάμου πρὸς τὸ πεδίον Λεήμονος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀρδεύσεως πολλῶν ἐκτάσεων καλλιεργησίμων. Διὰ τὸ ἔν λόγῳ ἔργον ἔχει διατεθῇ πίστωσις 2.250.000 δραχμῶν.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΛΑΜΩΝ ΜΕ ΜΙΚΡΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Λακωνίας ἐχορηγήθη ἄδεια εἰς ἰδιοκτήτας μικρῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, ὅπως ἐκτελῶσιν οὗτοι συγκοινωνίαν ἐπὶ τῆς χαρακτηρισθείσης ὡς ἀγόνου γραμμῆς Σπάρτης—Καλαμῶν.

Ο ΔΗΜΟΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΩΝ ΕΔΙΚΑΣΘΗ ΕΡΗΜΗΝ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΡΑΣΤΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΛΗΣΜΟΝΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ!

Ὡς ἐπανειλημμένως ἔχει ἀναφέρει ὁ «Ταχυδρόμος», ὁ Δῆμος Σπαρτιατῶν εἶναι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὀφειλέτης εἰς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν Σπάρτης διὰ χρηματικὸν ποσὸν ἄνω τῶν 250.000 δραχμῶν. Τὸ Σπαρτιατικὸν Κοινόν, καθὼς καὶ ἄλλοτε μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναγράψωμεν, μετὰ πικρίας ἑκάστοτε ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ Δῆμος εἶναι χρεώστης εἰς τὴν Ἑταιρίαν. τοῦτο δὲ διότι διότι δὲν ἀπέκλειε καὶ τὴν περίπτωσιν νὰ μὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ δικαίῳ ἡ Ἑταιρία εἰς τὴν ἀπαίτησίν της αὐτήν. Σημειωθήτω, ἐπίσης, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως καταβάλλουν εἰδικὴν εἰσφορὰν διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμόν. Ἡ ἀντιδικία αὕτη, συνεχιζομένη— ἐπαναλαμβάνομεν—ἀπὸ μακροῦ, ἀπετέλει μίαν ἐκκρεμότητα διὰ τὸν Δῆμον, ἡ ὁποία, ὡς εἶχον ἐξελιχθῆ τὰ πράγματα, ἀνεμένετο ὅτι θὰ ἐτακτοποιεῖτο μόνον δικαστικῶς. Δι' ὅ καὶ παρὰ πάντων ἐπιστεύετο, ὅτι ὁ Δῆμος Σπαρτιατῶν θὰ ἔδιδε ἓν τέρμα εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐπὶ τῆς δικαστηριακῆς ἕδρας.

Παραδόξως ὅμως ὁ Δῆμος ἐφυγομάχησε κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἥτις ἦχθη εἰς τὸ Δικαστήριον παρὰ τῆς ἐχούσης τὴν ἀπαίτησιν Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας. Ἡ ὑπόθεσις συνεζητήθη τὴν 6 Ἰουνίου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Σπάρτης καὶ ἐνῷ τὸ Κοινὸν ἀνέμενε τὴν ὑποστήριξίν της παρὰ τοῦ ἐναγομένου Δήμου, κατάπληκτον ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ Δῆμος δὲν παρέστη κατὰ τὴν συζήτησιν, δὲν ἀντεπροσωπεύθη δηλ. διὰ τοῦ νομικοῦ του συμβούλου κ. Σολωμοῦ, οὔτε, ἔστω, δι' ἄλλου δικηγόρου, ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους μετὰ περισσῆς εὐκολίας χρησιμοποιεῖ καὶ ἀμοίβει εἰς ἄλλας περιστάσεις. Ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἐρήμην καταδίκη τοῦ Δήμου διὰ ποσὸν 260.000 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ἐπεδικάσθη ὑπὲρ τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Σπάρτης.

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ Κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ ΔΑΒΑΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟΝ Δ.Ε.Η. ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Ο Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΛΕΓΕΙ ΤΑ ΑΝΤΙΘΕΤΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

γοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσου, ἡ ὁποία λέγει καθαρὰ καὶ ξάστερα: «Ἡ ΔΕΗ μοὶ ἀνέφερεν ὅτι πρόκειται περὶ δυσκολωτάτου καὶ πολυδαπάνου ἔργου...»

Πῶς λοιπὸν ἡ ΔΕΗ εἶπεν αὐτὰ εἰς τὸν κ. Τσάτσον (καὶ τὰ εἶπε, πράγματι, αὐτὰ καὶ πιστεύομεν τὸν κ. ὑπουργόν, διότι ἡμεῖς τὰ γνωρίζομεν πρὸ τοῦ κ. Τσάτσου) καὶ πῶς δὲν τὰ εἶπε εἰς τὸν κ. Κ. Καραμανλῆν καὶ τὸν κ. Δ. Δαβάκην;

Θὰ τὰ ἔλεγε καὶ εἰς αὐτούς, ἂν τὴν ἐρωτοῦσαν. Ἀλλὰ δὲν τὴν ἠρώτησαν καὶ δὲν τοὺς τὰ εἶπε. Χωρὶς δὲ νὰ τὴν ἐρωτήσουν, χωρὶς κἂν νὰ ἐνδιαφερθοῦν, ἔλεγαν φανταστικὰ πράγματα εἰς τὸν Λακωνικὸν Λαόν. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Τσάτσου εἶναι λίαν ἀποκαλυπτικὴ ὡς πρὸς αὐτό. Καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν καὶ νὰ ἐξάρωμεν τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ, ὅσον καὶ ἂν αὕτη πλήττει τὸν Προϊστάμενόν του καὶ τὸν κ. Δαβάκην, ὅσον καὶ ἂν αὕτη—ἀκόμη—ἐλαχίστην, δυστυχῶς, ἐνθάρρυνσιν δίδει εἰς τὰς ἐλπίδας τοῦ Λακωνικοῦ Κοινοῦ διὰ τὴν μελλοντικὴν πορείαν τοῦ ἔργου. «Θὰ καταβληθοῦν—λέγει ὁ κ. Τσάτσος—ὅλαι αἱ δυναταὶ προσπάθειαι διὰ τὴν ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου».

Ὁ «Ταχυδρόμος», δημοσιεύων σήμερον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, λυπεῖται εἰλικρινῶς, διότι, δι' αὐτῆς, τίποτε τὸ ὁριστικὸν δὲν ἀναγγέλεται. Καὶ λυπεῖται, διότι οἱ ἄνθρωποι ποὺ γράφουν τὴν Ἐφημερίδα αὐτὴν—ὡς Λάκωνες—πονοῦν τὸν τόπον των καὶ μὲ ἐξαιρετικήν των χαρὰν θὰ ἔβλεπαν πραγματοποιούμενον τὸ ἔργαν. Ὡς δημοσιογραφικὸν ὅμως ὄργανον, ὁ «Ταχυδρόμος», δύναται νὰ ὑπερηφανεύεται, διότι διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἐπιβεβαιοῦνται ὅλαι του αἱ πληροφορίαι καὶ εὑρίσκει δικαίωσιν ὁ ἀγών του.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ζει εὐλαβικὰ μὲ περίσσεια περηφάνεια ὁ μεγαλοπρεπὴς Ταΰγετος. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι κατὰ τὴν διανυκτέρευσίν των στὴν πόλιν σας, ἔτυχαν συγγενικῆς φιλοξενίας εἰς τὸ μαγευτικὸ προάστιον τοῦ ΑΗ-ΓΙΑΝΝΗ, ἐκφράζουν δὲ διὰ τῆς παρούσης τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας των στοὺς κατοίκους τοῦ μικροῦ αὐτοῦ Παραδείσου, τοὺς γεμάτους ἀπὸ εὐγενικὰ αἰσθήματα ἀγάπης, στοργῆς καὶ φιλοξενίας, ποὺ τιμοῦν τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς φυλῆς μας. Ἰδιαιτέρας εὐχαριστίας ἐκφράζουν στὸν καλλιεργητὴν τῶν αἰσθημάτων τούτων Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀγαθάγγελον Κυριαζόπουλον, ὑπερήφανον μαχητὴν τῶν Χριστιανικῶν ἐπιδιώξεων, καὶ στὸν ἐξαίρετον κατὰ πάντα Διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Λερῖκον διὰ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς καὶ τὴν ξενάγησίν των εἰς τὸν Μυστρᾶν.

Μετὰ τιμῆς
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΕΛΛΗΣ
Ἔφορος ἐκδρομῶν Ἰωνικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

—Ἐπίκειται κατ' αὐτὰς ἡ ἔναρξις ἐργασιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς τουριστικῆς ὁδοῦ Σπάρτης-Ἁγ. Ἰωάννου-Μυστρᾶ. Ἡ ὁδὸς αὕτη θ' ἀποτελέση ὑποδειγματικὴν τουριστικὴν ἀρτηρίαν.

—Ἐξετυπώθησαν τὰ Μητρῶα ἀρρένων τοῦ ἔτους 1955 τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Λακωνίας, τὰ ὁποῖα βιβλιοδετοῦνται ἵνα ἀποσταλοῦν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας εἰς τοὺς οἰκείους Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας.

—Ὑπὸ τῆς Τ.Ε.Α. Ἀμυκλῶν κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀρδευτικὴν περίοδον θὰ διενεργηθῶσι πλὴν τῶν κατ' ἔτος ἐνεργουμένων προοδευτικῶν ἐπενδύσεων τῶν ὑδραυλάκων, ἡ ἀνόρυξις ἑνὸς φρέατος καὶ δύο γεωτρήσεις, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πηγῶν «Καταγιάννη».

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΙΟΝ ΤΗΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ,, ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 30]5]57 ἡ «Καθημερινὴ» Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσε τὸ κατωτέρω ἀρθρίδιον, τὸ ὁποῖον—ἄσχετα μὲ τὴν προσπάθειαν ποὺ καταβάλλεται ἐν αὐτῷ νὰ... ἀπαλλαγῇ ὁ κ. Καραμανλῆς — εἶναι ἐνισχυτικὸν τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ «Ταχυδρόμου» ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

«Εἰς τὰ διαβήματα τῶν Λακώνων πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν, διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ δικτύου εἰς τὸν Νομόν των, ἀπήντησαν ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ὁ νομάρχης Λακωνίας καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου. ὅτι ἐκπονεῖται ἡ μελέτη καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ δημοπράτησις καὶ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τῆς γραμμῆς ὑψηλῆς τάσεως, ἐντὸς τοῦ 1956. Καὶ ἐντὸς μὲν τοῦ 1956 δὲν ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν οὔτε κἂν δημοπράτησις, ἀλλὰ παρῆλθεν ἤδη πεντάμηνον ἐκ τοῦ 1957 χωρὶς οὐδὲν νὰ γνωσθῇ περαιτέρω».

ὡς ἄνω δικασίμου καὶ 5) εἰς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα διὰ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβουσαν Πολυτίμην Π. Κλαπῆ, τὸ γένος Δ. Δημητρακάκη, κάτοικον Μυστρᾶ καὶ προσωρινῶς διαμένουσαν ἐν Billie-p Wlapes 64 Princton Road Proowline 46 Mars USA, εἴκοσι (20) ἡμέρας πρὸ τῆς ὡς ἄνω δικασίμου πρὸς συζήτησιν, καλουμένων ἁπάντων ὅπως παραστῶσιν κατὰ ταύτην.

Παραγγέλλομεν ἐπίσης ὅπως ἡ παροῦσα, δαπάναις τοῦ Δημοσίου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, δημοσιευθῇ πρὸ 15 ἡμερῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος».

Ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ
τῇ 18 Μαΐου 1957
Ὁ Πρόεδρος
Κ. Μέρμηγκας

Ὁ Ὑπογραμματεὺς Α'
Α. Καράμπελας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ὑπηρεσιακὸν
Σπάρτῃ αὐθημερὸν
Ὁ Ὑπογραμματεὺς Α'
Α. Καράμπελας

ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

—αὐτὴν τὴν φορὰν— ὄχι εἰς τὸν κ. Δήμαρχον, ἀλλ' εἰς τοὺς κ. κ. Δημοτικοὺς Συμβούλους, οἱ ὁποῖοι θ' ἀγνοοῦν, καθὼς θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, τὰ κατωτέρω. Ὅτι:

1) Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9 τῆς 25-4-1956 Προεδρικοῦ πίνακος ἐνεκρίθη ἀμοιβὴ ἐκ δραχμῶν 2849 εἰς Δικηγόρον τῆς Σπάρτης δι' ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν Δῆμον Σπαρτιατῶν.

2) Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13 τῆς 20-8-56 Προεδρικοῦ πίνακος ἐνεκρίθη ἀμοιβὴ ἐκ δραχμῶν 12045 εἰς ἕτερον Δικηγόρον τῆς Σπάρτης διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω αἰτίαν.

3) Δυνάμει ἄλλου ὁμοίου πίνακος ἐνεκρίθη ἀμοιβὴ εἰς τρίτον Δικηγόρον καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἐκ δραχμῶν 1740. Κατὰ πληροφορίας μας δέ, καὶ ἄλλα ποσὰ ἐπληρώθησαν κατὰ καιροὺς εἰς Δικηγόρους ὑπερασπίσαντας ὑποθέσεις τοῦ Δήμου.

Πάντα ταῦτα, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπῆρχε διωρισμένος ὁπὸ τοῦ Κράτους νομικὸς σύμβουλος τοῦ Δήμου, ἀμοιβόμενος χωρὶς νὰ τοῦ ἐνατίθεται ἐργασία.

Ἐρωτῶνται λοιπὸν οἱ ἔγκριτοι συμπολῖται ποὺ ἀποτελοῦν τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Σπάρτης:

Θεωροῦν ὡς δικαίαν καὶ νόμιμον τὴν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διάθεσιν τοῦ χρήματος ποὺ προέρχεται ἐκ τοῦ ἱδρῶτος τῶν δεινῶς φορολογουμένων συμπολιτῶν των;

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ὁ Σπαρτιατικὸς Γ.Σ. θὰ τελέση τὴν 23ην τρ. μηνὸς ἀγῶνας στίβου. Εἰς τούτους θὰ λάβουν μέρος: ὁ Μεσσηνιακὸς Σύλλογος Καλαμῶν, ὁ καθαρῶς κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ Σύλλογος Σπάρτης ὁ «Λεωνίδας», ἡ Φιλογυμναστικοδασικὴ Ἀδελφότης Καστορείου, τὸ Κ.Ε.Ε.Μ. καὶ πιθανὸν ὁμὰς ἐκ Γυθείου.

—Ὁ Γεν. Γραμμ. τοῦ Σπαρτιατικοῦ κ. Ἀν. Χιώτης μᾶς ἐπληροφόρησεν, ὅτι τῇ εἰσηγήσει του θὰ κληθῇ ἔκτακτος Γεν. Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου ἵνα τροποποιήση τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ, διότι ὡς πολὺ παλαιὸν ἔχει καταστῇ ἀναχρονιστικόν.

Η ΑΡΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

—Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδος ἐνήργησε παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐργασίας ὅπως καθιερωθῇ ἡ ἀπογευματινὴ ἀργία τῆς Τετάρτης καὶ διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ κουρεῖα Σπάρτης.